

B. Sariswari Sornu

உ.
சிவசயம்

நயினாதீவு தம்பகைப்பதியுறை
ஸ்ரீ பக்திரகாளி அம்பாள் சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி
தேவஸ்தானம்

மகாகும்பா பிஷேக மலர்

24 - 11 - 1997

(சஸ்வர வருடம் கார்த்திகை மாதம் ஒன்பதாம் நாள்)

ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி கோயில்
மகா கும்பாபிஷேக நன்னாளில் அனைவருக்கும்
அருளகிட்ட வேண்டுமென விழைகின்றோம்!

PRASAD ENTERPRISE IMPORTERS

15, OLD BUTCHER STREET,
COLOMBO - 11,
SRI LANKA

PHONE: 332635 - 338436

MOBILE . 071-23284

FAX 94-1-332636

01: கி.வெஸ்லர் கி.வெ

உ.
சிவமயம்

நயினாதீவு தம்பகைப்பதியறை
ஸ்ரீ பக்திரகாளி அம்பாள் சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி
தேவஸ்தானம்

மகாகும்பா பிஷேக மலர்

24 - 11 - 1997

(சுஸ்வர வருடம் கார்த்திகை மாதம் ஒன்பதாம் நாள்)

உள்ளே

அறங்காவலர் சபை.

மலர்க் குழு.

ஆசியுரை.

நல்லைக் குருமணி ஸ்ரீலக்ஷ்மி திருஞானசம்பந்த சோமசுந்தர பரமஹம்சாரியர் சுவாமிகள், நல்லை ஆதீனம்.

ஆசியுரை.

பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
தலைவர் - இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

ஆசியுரை - " அவன் அருளாலே அவன் தாழ் வணங்கி "

திரு. ஆறுமுகம் தியாகராஜா,
தலைவர், நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானம்.
உதவி அரசாங்க அதிகாரி - வேலணை.

" நுழை வாயிலில் தரிசனத்திற்கு முன் "

திரு. இ. சிவபாதசேகரம் PET, B. A. - மலர் வெளியிட்டாளர்.

" ஆலயத்தில் நிகழும் கும்பாபிஷேகமும் நாமும் "

பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
தலைவர் - இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

" மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் "

திரு. சி. தஸ்பாலசிங்கம்,
தலைவர், நயினை ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்.

" மாணச பூசை அலங்கார மாலையில் சில மலர்கள் "

திரு. சிவகுரு பரராசசிங்கம் (பசிக்கவி) நயினை, பெருளாளர் - ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்

" தெய்வீகத் திருவருள் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதாகுக "

திரு மு. ச. திருநாவுக்கரசு J. P.
உப - தலைவர் - நயினாதீவு ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்.
மரண விசாரணை அதிகாரி - நயினாதீவு.

ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில் அன்னதான சபை
நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள்.

“ ஆலயமும் நாமும் ”

கிரியாகாலப முத்தாமணி சிவஸ்ரீ ச. மகேசுவரக் குருக்கள்,
ஆதின பரம்பரைக் குரு, நயினை ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்.

“ ஸ்ரீ வீரபத்திர ஸூர்த்தியின் வரலாறும் வழிபாடும் ”

திரு. மா. வேதநாதன் M. A. — முதுநிலை விரிவுரையாளர் தரம் 1
இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

“ கலையும் தமிழர் வாழ்வும் ”

திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் M. A. — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

சிவாலயக் கிரியைகளும் அவற்றின் முறைகளும் -

சில குறிப்புகள்.

பிரம்ம ஸ்ரீ ம. பாலகைலாசநாத சர்மா B. A. (Hons)

“ திருக்கோயில் வழிபாடு ”

திரு சோ. தில்லைநாதன் B. A. (Dip. in Ed., S. L. P. S.)
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் - நெடுந்தீவு.

“ காப்பது விரதம் ”

பா. சர்வேஸ்வர சர்மா,
இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ். பல்கலைக் கழகம்,

“ எமக்கருளும் வீரபத்திரர் ”

திருவாளர்கள் க. சண்முகம், வீ. தங்கராஜா
அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்கள்.

“ நயினை தம்பகைப்பதி வீரபத்திரர் ஆலயம் ”

நயினை நாகமணி கோபாலகிருஷ்ணன்.
செயலாளர், திவ்விய ஜீவன சங்கம், நயினாதீவு

“ வேண்டினாருக்கு வேண்டியதை அருளும் வீரபத்திரர் ”

இளம்பாறிய அதிபர் கு. சாந்தலிங்கம்

ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமியின் திருஆஞ்சல்
அருட்கவி வினாசித்தம்பி.

“ பணி செய்வோம் ”

திரு. ந. லோகநாதன்,
செயலாளர், ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில் - நயினாதீவு.

நயினை - தம்பகைப்பதி ஸ்ரீ பத்திரகாளி ஆம்பாள் சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திரசுவாமி கோயில்

அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்கள்

திரு சி. தனபாலசிங்கம்	—	தலைவர்
திரு மு. ச. திருநாவுக்கரசு J.P	—	உபதலைவர்
திரு ந. லோகநாதன்	—	செயலாளர்
திரு சி. பரராசசிங்கம்	—	பொருளாளர்
திரு மு. சிண்னையா	—	உறுப்பினர்
திரு வீ. தங்கராசா	—	உபசெயலாளர்
திரு க. சண்முகம்	—	உறுப்பினர்
திரு நா. இராமலிங்கம்	—	
திரு தி. க. மகாலிங்கம் J.P	—	
திரு கோ. வரமதாசன்	—	உபபொருளாளர்
திரு நா. க. குமாரகுமாரியர் J.P	—	உறுப்பினர்
திரு ச. தருமராசா	—	
திருமதி து. உமாதேவி	—	
திருமதி க. கமலாதேவி	—	
செல்வி த. இரத்தினகுமாரி	—	

கும்மாபிசேக மலர் குழு

திரு சி. தனபாலசிங்கம்	—	தலைவர் அறங்காவலர் சபை
திரு மு. ச. திருநாவுக்கரசு J.P	—	உபதலைவர்
திரு ந. லோகநாதன்	—	செயலாளர்
திரு சி. பரராசசிங்கம்	—	பொருளாளர்
திரு தி. க. மகாலிங்கம் J.P	—	நிர்வாக சபை உறுப்பினர்
திரு கே. கே. சந்திரன்	—	நிர்வாக அலுவலர் யாழ் - செயலகம்
திரு சோ. தில்லைநாதன்	—	B.A Dip in Ed உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் நெடுந்தீவு
திரு ப. க. குகதாசன்	—	B.A Dip in Ed இணைப்பாறிய கல்வி அதிகாரி
திரு இ. சிவபாத சேகரம்	—	(PET, BA மலர் வெளியீட்டுப் பொறுப்பாளர்)

“அருளாசிச் செய்தி”

நல்லைக் குருமணி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமசார்ய ஸ்வாமிகள்

நல்லை ஆதீனம்

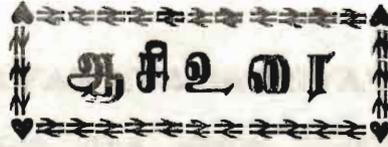
இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம்

சிவனையச் செல்வர்களே!

நயினையம்பதியில் எழுந்தருளியிருந்து அருளாட்சி புரியும் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிக்கு மகா கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதையிட்டு மனமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஒரு ஆலயத்தில் 12 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடைபெறுவது மகா கும்பாபிஷேகமாகும், ஆலயம் மக்களை ஒரு முகப்படுத்தி மனிதனாக வாழவைப்பதாகும். ஆலயங்களில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றும் மனிதனை அல்லது அவனுடைய நற்சிந்தனைகளைத் தூண்டுவதாக அமையும். அவ்வகையில் ஊருக்கும் மக்களுக்கும் சிறப்புத் தருவதாக இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது சிவபெருமானுடைய முகூர்த்தமாகிய வீரபத்திரர் சுவாமி எழுந்தருளி இருந்து ஆட்சி புரிகின்ற அப்படிப்பட்ட சுவாமிக்கு மகா கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்தி வைக்கும் சிவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களுடைய சேவையைப் பாராட்டுகின்றோம். இக் கும்பாபிஷேக தினத்தன்று மலரினை வெளியிட்டு வைக்கும் ஆலய பரிபாலன சபையினரையும் வாழ்த்துகின்றோம். எல்லோருக்கும் இறைவனுடைய ஆசிகள் கிடைக்கவும், மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்புற நடைபெறவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு” குருமஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ. சோமசுந்தரபரமசார்ய ஸ்வாமிகள்

பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ். கல்வலைக்கழகம்

நயினாதீவில் தம்பகைப்பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளுக்குமும் மற்றும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் மந்திரம், கிரியை, பாவனை ஆகிய அம்சங்களுடன் கூடிய நவகுண்டபக்ஷ புனராவர்த்தன மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதைக் காணும் தவப்பேறு இவ்வூர் மக்களுக்குக் கிட்டியுள்ளது. மகாகும்பாபிஷேக வைபவம் மிகவும் உன்னதமான ஒரு புண்ணிய கைங்கரியமாகும்.

ஆணவம் மேலிட்டு செருக்குற்ற தக்கனைத் தண்டிக்க எழுந்தருளியதே வீரபத்திர மூர்த்தம் எனப்பிராணங்கள் போற்றிக் கூறுகின்றன. சிவனை உள்ளன்புடன் நினைந்து வழிபடுவோரே சிவபக்திக்கு உரியவராவர். தன்முனைப்பால் தம்மனம் போனபோக்கில் செய்யும் செயல் தக்க யாகத்திற்குச் சமமாகும். எனவே நாமனைவரும் ஆணவமலம் நீங்கி நல்லருள் பெற்று உய்ய அருள்பாலிப்பவர் ஸ்ரீ வீரபத்திரசுவாமி ஆவார்.

இத்தகைய பெளராணிகப் பெருமை கொண்ட எம் பெருமானுக்குரிய இவ்வாயைத் தனக்கென வரலாற்றுப் பெருமையை இவ்வூரின் கண் பெற்றுள்ளது. நயினை நாகபூசணி அம்பிகையுடன் அருட்தொடர்புடையது. இக்கோயிலோடு தொடர்புடைய பல மரபுகளும் ஐதிகங்களும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் தெய்வ நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. எனவே அடியார்கள் என்றும் குன்றாத பயபக்தியுடன் வழிபாடியற்றி வந்ததன் பயனாய் இன்று மகா கும்பாபிஷேகத்தைக் காணும் பேறு பெற்றுள்ளனர். இவ்வாலயத்தில் மாசி மாத பெளர்ணமியைத் தீர்த்தநாளாகக் கொண்டு மகோற்சவம் நடைபெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வூர் மக்களின் பூரண ஒத்துழைப்பு, கோயில் மீது கொண்டுள்ள பற்று ஆகியவற்றின் காரணமாக 1981 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் இம் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது இறைவன் திருவருளன்றி வேறில்லை.

இக்கும்பாபிஷேகம் ஆற்றலும் அனுபவமும் மிக்க நயினையம்பதி ஆதீன குரு கிரியா கலாபமுத்தாமணி சிவஸ்ரீ. ஜி. மஹேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களது தலைமையில் அனுபவ மிக்க சிவாச்சாரியர்களது அனுசரணையுடன் நிகழ்வதனால் இவ்வூர் மக்களுக்குத் திருவருளோடு குருவருளும் கிட்டியுள்ளது.

இக்கும்பாபிஷேகத்தையொட்டிய சிறப்பு மலரொன்று வெளிவர விருப்பது மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும். காலந்தோறும் இவ்வரிய நிகழ்வை மக்கள் நினைவுகூரத்தக்க வகையில் இம்முயற்சி அமைகின்றது. கும்பாபிஷேகமலர் அருள்மலராக மணம்விச எமது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

இக்கும்பாபிஷேக வைபவத்தை முன்னின்று நடாத்தும் அறங்காவலர் சபையினர், மற்றும் சரியைத்தொண்டு செய்தவர்கள், திருப்பணிக்குப் பொருளுதவி வழங்கியோர், குபாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நடாத்தி வைப்பவர்கள், பக்தியுடன் கும்பாபிஷேகத்தைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றவர்கள், மலர் ஆக்கத்தில் பங்களித்தவர்கள் ஆகிய அனைவரும் சகல வளமுடன் இம்மை மறுமை பயன்களைப் பெற்று இனிதேவாழ ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமியின் திருவருள் பொலிவதாகுக!

இந்துநாகரிகத்துறை
யாழ்-பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.

ப. கோபாலகிருஷ்ணஐயர்.

“அவன் அருளாலே அவன் தாழ் வணங்கி”

ஆசியுரை

திரு. ஆறுமுகம் தியாகராசா

தலைவர் ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானம்

உதவி அரசாங்க அதிபர், வேலணை

“சிவேநஸ்தாபிதே சைவ; சைவ நஸ்தாபிதே சிவ - காரணாகமம்.

ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமான் ஆலய மகாகும் பாபிஷேக மலருக்கு ஆசியுரை அல்லது அணிந்துரை எழுதும் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடையாது, இறைவனின் புகழைப்போற்றித் துதிப்பதே எம் கடன், இதுவும் ஒருவகையில் அவன் அருளே, அடியேனின் பல பணிகளின் மத்தியில் ஆன்மீகப்பணியும் சமாந்தரமாக என்னால் செய்யப்படுவது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. இக்கதையை பணிகள் இன்னும் தொடர இறைவனை வேண்டிநிற்கின்றேன்.

நயினாதீவு சத்தி பீடமாகப் போற்றப்பட்டபோதிலும் இங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ வீரபத்திரர் ஆலயம் சிவவழிபாட்டை மேன்மைப்படுத்துவதாகும். இங்கு வேறு சிவாலயங்களில்லாததால், ஸ்ரீ வீரபத்திர ஆலயமே வியாழதோஷமுள்ளவர்களை வணங்கித் தோஷநிவாரணம் பெற தட்சணாமூர்த்தியின் மாடக்கோயில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படப் பொருத்தமானதாகும் என்பது அடியேனின் தாழ்மையான கருத்தாகும்.

குண்டலினி சத்தியிலிருந்து எழும் சத்தியானது பிராணறுத்தியை எழுப்பி ஸ்வாதிஸ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி ஆக்ரை முதலிய சக்கரங்களைக் கடக்கச் செய்து சிரசில் ஸஹஸ்ரத்தில் உள்ள சிவத்தில் அதனை ஒன்றச் செய்து முத்தி நிலை பெறச் செய்வது தந்திர சாதனை. இவ்வாறே ஸ்ரீநாகபூசனி அம்மனின் திருவருள் சத்தியானது இவ்வூரிலுள்ள அனைத்து ஆலயங்களுக்கும் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு வியாபித்துள் ளது போலும்.

நயினை ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீவீரபத்திர சுவாமியின் மகாகும் பாபிஷேகம் சிறப்புக் நடைபெற்று, மக்கள் திருவருள் பெறவேண்டுமென மனதார விழைகின்றேன்.

“சிவே ஜநா சகிளோ பவந்து”

“நுழைவாயில் தரிசனத்திற்கு முன்”

“அந்திவான் பெருமேனியன் கறைமிடறணிந்த
எந்தைதன் வடிவாயவன் நுதல் விழியிடையே
வந்து தோன்றியே முன்னுற நின்றனன் மாதோ
முந்து வீரபத்திரனெனும் திறலுடை முதல்வன்.

கந்தபுராணம்

பல்வகை வளங்களும் கொண்ட ஒரு சிறிய தீவே இலங்கைத் தீவாகும் இத்தீவின் வடமேற்கிலுள்ள மிகச் சிறிய தீவுதான் நயினாதீவு. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து [23] இருபத்து மூன்று மைல் தூரப் பயணத்தின் பின் இத்தீவுக்குக் கடல் கடந்து வந்து சேரலாம்.

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றி வழிபாடு செய்யும் சமயம் சைவசமயமாகும். “சிவபூமி” என்றழைக்கப்படுவது எமது ஈழத் திருநாடு. “பக்தி மொழி” எமது தமிழ்மொழி. தமிழர் பண்பாடு பல சிறப்புக்களைக் கொண்டது. சக்தியையும் [பெண்] தெய்வமாக வழிபடுவது, ஆடல் பிராணாகச் சிவனைப் போற்றித் துதிப்பது, மாமிச போசனத்தைத் தவிர்ப்பது இவை யாவும் ஏனைய சமயங்களில் இல்லாத சிறப்பாகும்.

சக்தி பீடமாகவே நயினாதீவுபோற்றப்பட்டபோதும், இங்கு தம்பகைப் பதியில் உறையும் ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத வீரபத்திரப் பெருமான் ஆலயம் சிவ வழிபாட்டையும் முன்னெடுத்துள்ளமை நோக்கற்பாலது. வீரபத்திர முகூர்த்தமானது மும்மலங்களையும் அழிப்பதற்கான சிவனின் ஓர் அவதாரமேயாகும். ஏனைய இடங்களிலுள்ள வீரபத்திர ஆலயங்களில் முற்காலத்தில் வேள்விகள் (உயிர்க்கொலைகள்) நடைபெற்றுத் தற்பொழுது இவைகள் கைவிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இங்கு இந்த வேள்வி இருந்ததாக வரலாறு இல்லை.

இவ்வாலயம் முந்நூற்று ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் வாம்ந்த எமதூர் இந்துக்களின் வழிபாட்டு ஆலயமாக இருந்தது. இவ்வாலயம் “இளைய பண்டாரம்” கோயில் என்றும், “ஸ்ரீ வீரவாகு” ஆலயம் என்றும் எம் முன்னோர்களால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு பொங்கல், பூசைகள், பஜனை, பிரார்த்தனை, தியானவழிபாடுகள் காலம் தோறும் நடைபெற்று வந்தன.

வருடம் தோறும் ஆனி மாதத்தில் கந்தபுராணம் படித்துப் பயன்சொல்லி வேல் பூசை விழா (அன்னதானம்) வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. புராணபடனம் ஓதுவதில் காலம் சென்ற சிவஸ்ரீ. ஐ. கைலாசநாதக்குருக்கள், திருவாளர்கள் கதிரேசர் மாணிக்கம், ஆறுமுகம் நாகலிங்கம், பரமர் கந்தசாமி, வேலுப்பிள்ளை இரகுநாதர், வேலுப்பிள்ளை கந்தையா, கந்தசாமி கனகசபாபதி, இளையதம்பி சின்னத்துரை, திருமதி சுப்பர் இராமாசிப்பிள்ளை என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவ்வேல்பூசை உபயத்தை சின்னப்பர் கதிரேசர் குடும்பத்தினர் செய்து வருகின்றனர்.

“ஸ்ரீ வீரவாகு” என அழைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் 1933-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மகா கும்பாபிஷேகத்துடன் “வீரபத்திரர்” என அழைக்கப்பட்டு அபிஷேக ஆராதனை நடைபெறலாயிற்று. இவ்வாண்டிலேயே (1933) வழிபடு மகாசபையினர் தெரிவு செய்யப்பட்டு, அறங்காவலர் சபை ஆலயப்பணிகளை மேற்கொண்டு வரலாயினர்.

ஆலயத்தின் திருப்பணிகள் பல நிறைவேற்றப்பட்டு 1954-ம் ஆண்டு திருப்பவும் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இக்கும்பாபிஷேகத்தை சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ சுவாமிநாதக் குருக்கள் நிறைவேற்றி வைத்தார். 1975 ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1981-ம் ஆண்டுவரை எமதுார் பல அன்பர்களின் பங்களிப்பினால் திருப்பணி வேலைகள் பல நிறைவேற்றப்பட்டன. அத்துடன் இது காலவரை ஆலயத்தின் மூலமூர்த்தியாக இருந்த வேலும் வீரவாடும் வேறு இடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன மூலமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீவீரபத்திரர் சிலா விக்கிரகமும் திரு. வே. க. தம்பிமுத்து குடும்பத்தினரால் ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்மனுக்குக் கோயிலும் சிலா விக்கிரகமும் திரு. மு. க. கனகரத்தினம் குடும்பத்தினரால் விநாயகருக்குக் கோயிலும் சிலா விக்கிரகமும் திரு. மு. க. பொன்னம்பலம் குடும்பத்தினரால் சுப்பிரமணியருக்கு கோயிலும் சிலா விக்கிரகமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுடன் ஸ்ரீ வைரவப் பெருமானுக்கும் சிலா விக்கிரகமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. திருப்பணிகளுக்குதவியவர்களில் திருவாளர்கள் இ. செல்லையா, இ. சிவசுப்பிரமணியம், சி. தியாகராசா, க. இராமசாமிப்பிள்ளை இ. பரமலிங்கம், மு. இ. அம்பலவாணர் இன்னும் பல எம்மூர் வர்த்தகர்கள் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள். அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் திரு. வேலுப்பிள்ளை கந்தையா அவர்களின் பரிபாலன சபையினரால் 2 - 9 - 1981 ல் சிவஸ்ரீ இராமநாதக் குருக்களால் மகாகும்பாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஏறக்குறைய பதினைந்து வருடங்களின் பின் 27-3-1997-ல் சிவஸ்ரீ ஜ. மகேஸ்வரக் குருக்களினால் பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. திரு. ஆறுமுகம் தியாகராசா சகோதரர்களால் ஸ்ரீ தட்சணாமூர்த்திக்கு மாடக்கோயிலும், திரு. நாகமுத்து மதியாபரணம் புத்திரர்களால் ஸ்ரீ சண்டேஸ்வரருக்கு புதிதாகப் பரிவாரக் கோயிலும் கட்டப்பட்டதுடன், வெளிநாடுகளில் வதியும் எம் மண்ணின் மைந்தர்களின் பெரும் பங்களிப்பினால் பது வர்ணம் தீட்டி மெருகூட்டப்பட்டும், பலதிருப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டும், நிகழும் மங்களகரமான ஈசுர வருடம் கார்த்திகை மாதம் ஒன்பதாம் நாள் (24-11-97) சிவஸ்ரீ ஜ. மகேஸ்வரக்குருக்களினால் மகா கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறுவது உத்தமோத்தமமாகும்.

குறுகிய காலத்தில் இம்மலரினை உங்கள் கையில் ஒப்படைப்பதற்குதவிய எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானுக்கும், ஆலய அறங்காவலர் சபையினருக்கும், மலருக்கு ஆசியுரைகள் வழங்கியவர்களுக்கும் ஆக்கங்கள் தந்த அனைவருக்கும், சீனம்பரதாரர்களுக்கும் அச்சகத்தாருக்கும் சிரம் காழ்த்தி நன்றி கூறி நிற்கின்றேன்.

இ. சிவபாதசேகரம்
மலர் வெளியீட்டாளர்.

ஆலயத்தில் நிகழும்

கும்பாபிஷேகமும் நாமும்

பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன் ஐயர்
தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன்; எல்லாம் வல்லவன். அத்தகைய பரம்பொருளாகிய இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிவான் வேண்டித் தெய்வீக சாந்தித்தியம் கொண்டெழுந்தருளும் இடமாக விளங்குவதை ஆலயங்கள். ஏனைய இடங்களை விட ஆலயங்களில் இறைவனை வழிபடுவதனால் எமது மனம் வயப்பட்டு பக்குவமடைய வாய்ப்பேற்படுகின்றது. ஆலயங்கள் பக்தி நெறிக்கு வழிகாட்டும் புனித இடங்களாக மிளிர்ந்து எமது சமய வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்ற காரணத்தால் எமது முன்னோர்கள் ஊர்கள் தோறும் கோயில்கள் அமைத்து இறை வழிபாட்டினை மேற்கொண்டு வந்தனர்.

பண்டைய மக்கள் தம்மைச் சூழ விளங்கிய இயற்கைச் சக்திகளுக்குத் தெய்வீக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வழிபடலாயினர். ஐம்பெரும் பூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், நதி, மலை போன்ற இயற்கை அம்சங்கள் தெய்வீக நிலையில் வழிபாட்டுக்குரியவையாயின. திருக்கோயிலில் இத்தகைய இயற்கைச் சக்திகளுக்குரியவனாகிய இறைவனின் சின்னமாகத் திருவுருவ வழிபாடு சிறப்படைந்தது. சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களும் இத்தகைய வழிபாட்டினால் சமயவுணர்வு மிக்கவர்களாக விளங்கினர். தெய்வ நம்பிக்கையும் வழிபாட்டு முறைகளும் வளர்ச்சியடைய கோயில்களின் தேவைகளும் அதிகரித்தன.

எமது சமயத்திலே இறைவனுக்கு இரு நிலைகள் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றன. அவை சொரூபம், தடத்தம் எனப்படுவன. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டது சொரூபம் ஆகும். தடத்த நிலையில் இறைவன் மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றுக்கு உட்பட்டவனாக அருள் புரிவான். இறைவன் தடத்த நிலையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளும் ஆலயத்தின் அமைப்பு எமது உடம்பின் அமைப்போடு ஒத்தது. இவ்வாலயத்தின் கண் பிரதான பகுதியாக விளங்குவது கருவறையாகும். இறைவனை இவ்வாலயத்தில் என்றென்றும் அடியவர்களுக்கு அருள்புரிவான் வேண்டி சாந்தித்தியம் கொண்டெழுந்தருளச் செய்யும் பெருஞ் சாந்தியே கும்பாபிஷேகம் ஆகும். இவ்வைபவத்தின் பின்னர் விக்கிரகங்களினூடே இறைவனாகிய மெய்ப்பொருளை நாம் பக்திப் பெருக்குடன் வழிபட வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

“ திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னை
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் ஆங்கே ”

என்ற சித்தியார் வரிகள் சிந்திக்கற்பாலன. இவ்வாறு இறைவழிபாட்டிற்கு முன்னோடியாக விளங்கும் நெயித்தியக் கிரியையாகிய கும்பாபிஷேகக் கிரியை உயரிய கத்துவப்

பொருளைக் கொண்டு விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வைபவத்தினால் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் மற்றும் சிவாச்சாரிய, அறங்காவலர் அனைவருக்கும் இறையருள் கிட்டுகின்றது. அண்மைக் காலங்களில் எமது பிரதேசத்தின் ஆலயங்கள் தோறும் கும்பாபிஷேக வைபவம் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறி வருகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கும்பாபிஷேகத்தின் முன்னும் பின்னும் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய ஒழுங்குகள் பற்றிச் சிந்திப்பதும் சாலப் பொருத்தமாகும்.

கும்பாபிஷேகம் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வரும் காரணத்தால் அது திருக்கோயில் வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இக்காலப் பகுதிகளிலே பல்வேறு இயற்கைக் காரணங்களால் கோயிலின் பகுதிகள் பழுதடைகின்றன நித்தியக்கிரியைகளில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ குறைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் மூர்த்திகளோ அல்லது பீடத்திற்கோ பழுது ஏற்படுவது உண்டு. மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டுள்ள சர்ப்பக்கிரகம், பரிவாரக்கோயில், விமானம், மண்டபம், கோபுரம் ஆகியவையும் பழுதடைந்து விடுகின்றன. இத்தகைய குறைகளை நீக்கி திருப்பணி செய்து கோயிலை புதுப்பொலிவுடன் விளங்கச் செய்யும் வகையில் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. கும்பாபிஷேகத்திற்கு முன் நிகழ்வது பாலஸ்தாபன கும்பாபிஷேகமாகும். இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களை திருப்பணி செய்து புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்கு ஏற்றதாக மூர்த்தியை பாலாயத்தில் எழுந்தருளச் செய்வது இக்கிரியையின் நோக்கமாகும்.

திருப்பணி செய்வதில் கோயில் அறங்காவலரின் அல்லது சபையின் பங்கு அளப்பரியதாகும். சில ஆலயங்களில் அறங்காவலரின் திறமையினாலும் சேவை மனப்பான்மையினாலும் பக்திச் சிறப்பினாலும் திருப்பணிகள் செவ்வனே நிறைவேறுகின்றது. சில இடங்களில் திருப்பணிச்சபை நிறுவி காரியங்கள் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றன. எவ்வகையிலும் கும்பாபிஷேகத்தின் முன் இருந்த நிலைமாரி கோயில் புதுப்பொலிவுபெற திருப்பணி வேலைகள் முட்டின்றி நிகழ்தல் அவசியமாகும். சிவசிந்தையுடனும் தன்னலம் கருதாதும் இப்பணியில் ஈடுபடுவோர் சிவபுண்ணியப்பலனைப் பெறுவர். தேவையற்ற விதத்தில் கோயிலுக்குரிய பொருளை விரயம் செய்வது சிவநிந்தைக்குச் சமனாகும். சில ஆலயங்களில் முழுவேலைகளும் நிறைவேறாத நிலையிலும் கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறி விடுகின்றது. பின்னர் அத்தகைய வேலைகள் நிரந்தரக்குறைவாகவே இருந்து விடுகின்றன. ஆலயத்தின் சகல நிலையிலும் பூரணப்பொலிவு பெற்று விளங்கச் செய்வது அவசியமாகும். எனவே ஆலயப் பரிபாலகர் சிக்கனம், கண்காணிப்பு ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் இப்பூரண நிலையை அடையச் செய்யலாம்.

ஆலயங்கள் சிவாகம விதிப்படி நிர்மாணிக்கப்பட்டவை. எனவே புனருத்தாரணம் செய்யுங்காலங்களில் ம்மரபு வழுவாது திருப்பணிகள் நிறைவேறுவது அவசியமாகும். முறையாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோயில்களினால் நாடு சீரும் சிறப்புப் வளமும் பெற்றுத் திகழும் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்துவதன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று நித்திய நைமித்திகங்களில் ஏற்படும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதாகும். எனவே கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து ஆலயத்தில் நித்திய நைமித்தியக் கிரிகைகள் ஒழுங்குடன் நடைபெற ஏற்ற ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. சில ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகங்கள் அதி விமரிசையாக நிறைவேறியபின் நித்திய நைமித்திகங்கள் பற்றிய ஒழுங்குகள் கவனிக்கப்படாமல் போய்விடுகின்றன. இதனால் கும்பாபிஷேகத்தின் முழுப்பலனும் நாட்டுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பதை நாம் உணர்தல் வேண்டும். கும்பாபிஷேகத்தை நிகழ்த்துவதில் உள்ள ஊக்கமும் உற்சாகமும் நித்திய நைமித்தியங்கள் நடைபெறச் செய்வதிலும் அதற்கேற்ப பொருள் வசதி செய்வதிலும் இருந்தல் அவசியமாகும். பண்டைய மன்னர்

கள் இத்தகைய கோயில்களை நிர்மாணித்து அவற்றின் நித்திய நைமித்தியங்களை நடைபெறுவதற்கு ஏற்படுத்திய ஒழுங்குகள் பற்றி நாம் அறிய முடிகின்றது. எனவே கோயில் பரிபாலனத்தில் இந்த அம்சமும் முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டியபொன்றாகும். கும்பாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம் ஆகியவை நிறைவேறியமையால் பெறப்பட்ட பூரண பொழிவும் நித்திய பூசைக் குறைவினால் குறைவுபட இடமுண்டு. எனவே பூரணப் பொலிவு பெற்ற எம்பெருமான் ஆலயத்தை குறை ஏற்படா வண்ணம் முறையாகப் பேணுவதில் சிவாச்சாரியர், அறங்காவலர், ஊர்மக்கள் கூடியகவனம் எடுத்தல் வேண்டும்.

மகாகும்பாபிஷேகத்தின்போது தெய்வத்திற்கு அடுத்த நிலையில் சிறப்பிடம் பெறுபவர் சிவாச்சாரியர் ஆவர். சிவாச்சாரியரது லட்சணத்தைப் பற்றி சிவாகம்ங்கண் ள்ரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. ஆத்மார்த்த நிலையிலும், பரார்த்த நிலையிலும் பூசை நிகழ்த்தி திருக்கோயிலில் அருட்பிரவாகம் பெருகச் செய்யும் வகையில் இவரது பணி சிறந்து விளங்குதல் வேண்டும். ஆச்சாரியரது கிரியா விசேடத்தினால் மக்கள் உள்ளத் தில்ல பக்திபெருக வழி ஏற்படுகின்றது. எனவே சிவாச்சாரியர் சிவாகம் கிரியா நுட்பங் களை நன்கு அறிந்தவராகவும், வேத விற்பன்னராகவும் திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத் திரங்கள் ஆகியவற்றிலே உரிய பயிற்சிபெற்றவராகவும் திகழ்தல் மிக அவசியமாகும். சிவபூசை, ஜயம் ஆகிய சமய அனுட்டானங்களை முறைப்படி ஒழுங்காகச் செய்பவராக திகழ்தல் வேண்டும். கும்பாபிஷேக வைபவம் சிவாச்சாரியர் பலரது கைங்கரியத்தினால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதொன்றாகும். எனவே இது ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். இவ் வைபவத்திலே அனைவரும் தத்தமக்கு வழங்கிய கடமைகளை ஏற்று மனக் கோணாது பங்குகொள்ளுகின்ற பக்குவம் பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். சக குரு மாரிடத்தில் அன்புடனும் பண்புடனும் பழகுவதிலும், புதிய விடயங்களை அறிந்து கொள்வதிலும் ஈடுபாடு உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். பிரதிஷ்டா பிரதமகுரு. சர்வபோதகாச்சாரியர் ஆகியோர் கும்பாபிஷேகத்தின் நடைமுறை ஒழுங்குகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் ஆவர். இவர்களது வழிகாட்டலில் ஏனையோர் மனமுவந்து உட னிருந்து ஒத்துழைத்தல் அவசியமாகும் மற்றும் ஏனைய கும்பாபிஷேக குருமார், சர்வ சாதகாச்சாரியர் போன்றோர் கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளில் முக்கிய இடம் பெறுபவர்கள். கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளில் நல்ல அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் மிக்கவரே பிர திஷ்டா குருவாக திகழ உரித்துடையவராவர் ஏனைய இளம் தலைமுறையினர் இத் தகைய அனுபவம் மிக்க பிரதிஷ்டா குருமாரின் வழிகாட்டலி பயிற்சிபெற்ற பின்னரே தாம் அந்தப் பொறுப்பினை வகிப்பதற்கு முயல்தல் வேண்டும். குருபகீதியானது குருமார்களிடையே சிறப்பாக இருத்தல் அவசியம். தம்மில் முதிர்ந்தோர் இடத்தும், அனுபவம் மிக்கோர் இடத்தும், கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தோர் இடத்தும் குருபகீதியும் மரியாதையும் உடையோராய்த் திகழ்தல் குருத்துவ நிலையில் பெரிதும் வேண்டற்பாலது. கும்பாபிஷேகக் கிரியையின் போது யுக்தி, அனுப வம் மிகவும் தேவைப்படும். மந்திரம் கிரியை, பாவனை ஆகியவற்றிலே நல்ல தேர்ச்சி வேண்டும். பத்திவழி கிரியைகளை விளங்கி நடைமுறைப்படுத்தலுதல் நல்ல பயிற்சி அவ சியமாகும். கும்பாபிஷேகம் மட்டுமன்றி திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் ஏனைய நைமித் தியங்களுக்கும் இவை பொருந்தும். ஆச்சாரியர் ஒழுக்கம், பக்தி, தெய்வநம்பிக்கை உள் ளவர்களாகத் திகழ்தல் வேண்டும். அமைதி, நிதானம், பொறுமை, கோபயின்மை, ஏனையோரிடத்தில் அன்புடன் பழகுதல் போன்ற நற்குணங்கள் சிவாச்சாரியரது தகைமை யினை மேலோங்கச் செய்வன. இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக காலத்தின் பெறுமதியினை உணர்ந்து கிரியைகளை உரியகால அவகாசத்துள் நிகழ்த்தும் திறமை பெற்றிருத்தல் அவ சியம். நேர ஒழுங்கில் நடைபெறும் கிரியைகள் தெய்வ சாந்நித்தியத்தை மேலும் பொலி ய்ச் செய்ய துணைசெய்யும்.

அறங்காவலர்கள், சிவாச்சாரியாரின் வாழ்க்கை நலம் பெற அவர்களை நன்றி உப-
 சரித்து போஷித்து கொளவிக்கல் அவசியமாகும். சிவாச்சாரியார் திருக்கோயில் கைங்கரி-
 யங்களை இடையூறின்றி நிகழ்த்துவதற்கு சீற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்தல் அவர்களது
 பிரதான கடமைபாகும். இவ்வாறு சிறப்புடன் திகழும் சிவாச்சாரியார் நிகழ்த்தும் கும்பா-
 பிஷேகக் கிரியை மற்றும் நித்திய நைமித்திகக் கிரியைகள் மக்களது உள்ளத்திலே
 உயர்ந்த பக்தி அனுபவத்தை ஏற்படுத்த வல்லன.

திருக்கோயிலில் வழிபடும் அடியவர்களும் கும்பாபிஷேகம் மற்றும் நித்தியநைமித்தி-
 யங்கள் நடைபெறும்போதும் உரிய ஒழுங்குகளைக் கடைப்பிடிக்கக் கடமைப்பட்டவர்
 களாவர். திருக்கோயிலுக்கேற்ற சேவைகளைச் செய்வதிலும் அதன் தூய்மை பேணுவதி-
 லும் துணைபுரிதல் வேண்டும். ஆலயசேவை மனப்பக்குவத்திற்குப் பெரிதும் வழி வகுப்ப-
 தாகும்.

நாவலர் பெருமான் தனது காலத்தில் சிவாகம மரபின்படி திருக்கோயிற் பணிகள்
 சிறந்தோங்க வேண்டும் என்பதற்காக அரும்பாடுபட்டவர். அதற்கென முன்னின்று
 உழைத்தவர். சிவாச்சாரியார், அறங்காவலர், அடியார்கள் ஆகியோரிடத்தே காணப்பட்ட
 குறைகளை அஞ்சாமல் எடுத்துக் கூறி, தக்கமுறையில் அவை களையப்பட வேண்டும்
 என்று வற்புறுத்தியவர். ஊர்தோறும் திகழுகின்ற திருக்கோயில்களில் கும்பாபிஷேகம்
 நிகழ்ந்து வரும் இவ்வேளையில் அதன் தாற்பரியத்தை உணர்ந்து திருக்கோயில் வளர்ச்சி-
 யில் பங்குகொண்டு எமது சமய மரபினைப் பேணிப் பாதுகாப்பது எம்மவர் கடனாகும்.
 தண்ணலம் கருகாது சிவசிந்தையுடன் கருமமாற்றும் எவரும் இறையருளுக்கு உரித்துடை-
 யவராவர். இத்தகைய உயர்ந்த நிலைக்கு ஆலயங்களில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகங்-
 கள் எம்மை இட்டுச் செல்லுமாயின் அதுவே எமக்குக் கிட்டும் திருவருளாகும் எனில்
 மிகையில்லை. சிவாச்சாரியார், அறங்காவலர், ஸ்தபதிகள், பணியாட்கள் மற்றும் மக்கள்
 அனைவரையும் அன்பினால் இணைத்துச் செயற்படும் தலங்களே ஆலயங்கள் என்ற
 உண்மையை கும்பாபிஷேகத்தின் மூலம் நாம் உணர வழியேற்படுகின்றது. கும்பாபி-
 ஷேகத்திற்கு முன்னும் பின்னும் பணியாற்றும் அனைவரும் இறைவனது அருளை மன-
 திற் கொண்டு செயலாற்றுதல் மிகவும் அவசியமாகும் என்பதை நாம் அனைவரும்
 உணர்தல் வேண்டும்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திரு. சி. துன்பாலசிங்கம்

[தலைவர் - ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில் அறங்காவலர் சபை]

சப்த தீவுகளில் நடு நாயகமாகப் பெருமையுடன் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை திகழ்வது நயினாதீவாகும். இத்தீவின் வடமேற்குத் திசையில் பழைமை பேணும் ஆலயமாக இவ்வாலயம் விளங்குகிறது. இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியை நினைக்கும் போது என் மனக்கண்முன் தோன்றும் காட்சியானது என் சிறு பராயத்தில் இவ்வாலயத்தின் தோற்றமேயாகும். சிறு வயது காலத்தில் எங்கள் அயல் சூழ ஆலயமாகக் குல தெய்வமாகக் காணப்பட்ட இவ்வாலயம் எங்கள் விளையாட்டு மைதானமாகவும், இவ்வாலயத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் கொன்றை மர மஞ்சள் பூவும் அதனிடையே தூங்கும் அப்பழங்களும் அவற்றை உடைத்துச் சாப்பிடும் சிறார்களும் காணப்படும் வருடா வருடம் வரும் பெரும் பூசை எங்களுக்கு ஒரு திருவிழாவாக விளங்கும். இப்படியான சூழலைக் கொண்ட இவ்வாலயம் இன்று பெருமிகாக் காணும் பிரமாண்டமான ஆலயமாக வளர்ந்துள்ளதையிட்டு உளம் மகிழ்கின்றேன். எம் மண்ணின் ஞானி என அழைக்கப்படும் இராமச்சந்திர ஐயா அவர்கள் கூறிய வாக்கை சற்று எண்ணுகின்றேன். “மனிதப் பிறவி எடுக்க வேண்டுமென்றால் இம் மண்ணிலே பிறக்க வேண்டும்” இவரது கூற்று எந்த அளவிற்கு உண்மை என்பதை உணர்கிறேன். இவ்வளவிற்குச் சிறப்பான இம்மண்ணில் ஆலயத்தின் சிறப்பை அளவிட முடியாது.

இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியில் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை எனக்குப் பெரும் பங்குண்டு. 1973 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை ஆலய பரிபாலன சபை உறுப்பினராக உள்ளேன். இதில் 1½ வருடங்கள் பரிபாலன சபைத் தலைவராகச் செயலாற்றியுள்ளேன் இக்கால கட்டத்தில் என்னால் ஆன சேவைகளை நிர்வாகத்துடன் சேர்ந்து செய்துள்ளேன். அவற்றில் சிலவற்றைக் கூறலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

- 1) இவ்வாலயம் திருவிழா ஆலயமாக 1982 ஆம் ஆண்டு தொடக்கப்பட்டது. அவை இன்று வரை சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன.
- 2) ஆலயத்தின் வளர்ச்சியால் நித்திய பூசை சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக “நித்திய பூசை நிதியம்” என்ற திட்டத்தை 1½ இலட்சம் [ஒன்றரை லட்சம்] ரூபாவை வங்கியில் இட்டு நிதியமொன்றினை ஏற்படுத்தியுள்ளோம்.
- 3) 1981 ஆம் ஆண்டு மகாரும்பாபிஷேகத்தின் போது வீரபத்திர அன்னதான சபையை ஏற்படுத்தி அன்னதானம் வழங்கினோம். அச்சபை இன்று வரை அப்பணியை சிறப்பாக செயலாற்றி வருகின்றது. இச்சபைக்கென நிரந்தர கட்டிடம் அமைப்பதற்கென திரு. மு. ச. திருநாவுக்கரசு J. P. அவர்களிடம் காணி வாங்கியுள்ளோம்.

மகாகும்பாபிசேகமும், மலரும் இவ்வளவு சிறப்பாகவும் கூடிய கெதியிலும் நடைபெற பங்களிப்புச் செய்த நயினைவாழ் பொதுமக்களுக்கும், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டா, லண்டன், ஜெர்மனி, சுவீஸ், பிரான்ஸ், ஹொலன்ட் மற்றும் நாடுகளைச் சேர்ந்த எம்மவர் களதும் ஏனையவர்களுக்கும் குறிப்பாக அறங்காவலர் சார்பிலும் தலைவர் என்ற முறையிலும் நன்றி கூறிக் கமைப்பட்டுள்ளேன்.

இவ்வாறான அரிய பல சேவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு நான் மட்டுமல்ல என்னுடன் தோளோடுதோள் நின்ற ஏனைய அறங்காவல் சபையினரும் இவ்வூர் மக்களின் பூரணமான ஆதரவுமேயாகும் இவ்வருட கும்பாபிஷேகச் சிறப்பை புத்தகமாக வெளியிட மலர் குழுவினர் முன்வந்துள்ளனர். இம்மலர் குழு மலரைச் சிறப்பாக வெளியிடவும் இம் மலரில் எனது கருத்தை தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு மலராசிரியர் திரு. இ. சிவபாதசேகரம் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். இம்மலர் சிறப்பாக அமையவும் எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி பெருமான் அருள் பாலிக்க வேண்டுமென வேண்டி எனது உரையை முடிக்கின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி ளீளங்குக உலகமெல்லாம்”

உ
சிவமயம்

நயினை - தம்பகைப்பதி

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி
மானச பூசை அலங்கார மாலையில்
— சில மலர்கள் —

ஆக்கம்: சிவகுரு பரராசசிங்கம் (பசிக்கவி) நயினை

தோத்திரம்

1. கொள்ளும் குலிசம் தோமரம் வில்வாள் குந்தமுயிர்
கிள்ளும் மழு அவிர் ஆழி கிளைதண்டம் கேடுறவே
வெள்ளம் எனவரு குரை வெலும்படை விளங்கவரும்
வள்ளல் நயினைத் தம்பகைப் பதியுறை மாதவனே.
2. மாதவஞ் செய்து மலரடி போற்றி மலர்சொரிந்து
பூதலத்தோர் எழில் தம்பகைப் பதிநண்ணிப் போற்றிசெயின்
பாதகம் நீங்கிப் பரகதி சேரும்படி அருள்வான்
மாதவன் பத்திர காளியிடங் கொள் மகேஸ்வரனே.
3. லரமஞ் தேவமணி நாகதீபம் வளஞ் சுரக்கும்
சுரர்பதி முன்னாள் தொழுமணி பீடத்துறை இறைவி
அரவணை மீது அமர்ந்தருள் நாகேஸ்வரி சுதனே
சிரமிசை நின்றனன் பதமலர் சூடிடச் சிந்தை கொள்ளே.
4. சிந்தையில் என்றும் நின்றொளிர் சோதித் திருவுருவே
தந்தையின் ஆணை தலைக்கொண்டு தக்கனைத் தடிந்தவனே
எந்தை நின் திண்டிறற்கேது நிகரே தெமக் கபயம்
தந்திடு தம்பகைப் பதிவீர பத்திர தாள் பணிந்தேன்.
5. பணிந்தவர்க் கருள்புரி பசுபதி சந்திரன் பாசமிக
மணந்தவர் தக்கன் மகளிரில் கார்த்திகை ரோணிகிபால்
பிணிந்திடு காதலாற் பெற்ற வெஞ்சாபப் பிறைக்கலையை
அணிந்தருள் செய்தவன் அன்பனே காத்தெனை ஆண்டருளே.
6. வீரியஞ்சேர் தக்கன் குலக்கொடி மெல்லியள் வேட்டவொரு
காரியந் தன்னைக் கருத்தினில் கொண்டு கடுஞ்சினத்தால்
நேரிய நன்னெறி நீக்கியே ஈசனை நிந்தனை செய்
பாரிய குற்றம் இழை தக்கன் பங்கஞ் செய் பார்க்கவனே

7. பார்முமுதும் யிச்சையேற்றுணும் பித்தன் பசவுரியைப் போர்ந்தவன் பாசணக் கச்சையன் கூடலையிலாடி என்றனை சீர் பெறு செல்வியைக் கரந்த சிவன் என்ஜென்ம சத்ரு யார்க்கும் அஞ்சேன் என்ற துக்கனின் யாகஞ் சிதைத்தவனே.
8. நிதியே விழைகிலன் நின்னருட் காட்சியென் நெஞ்சகத்தே பதியே யென யான் பண்ணுபசாரமேர் பத்திரை தன் பதியே யெழில் மேவு தம்பகைப் பதிவீர பத்திரனே கதியேயென நிற்பன் பவக்கடல் தாண்டிக் கரையறவே
9. மெய்யுணர் மாதவன் வீரபத்திரனின் மேன்மைதனை உய்வகை நீயிவ் வுலகத்தவர்க்கு உணர்வித்திருந்தும் பொய்மை வழிநீன்று புலன்வழி சென்று புலம்பியுயிர் கொய்தர முன்வரு கூற்றுவன் முன்னென்ன கூறுவரே.
10. பாதம் பணிந்து பனிமலரிட்டு நின் பணி புரியார் வேதம் புராணம் இதிகாச மெய்ப்பொருள் தானுணரார் போதும் புவியிடைப் புலனளியின்பம் புதுமை என்பார் யாதும் அறியார் நடுக்குற நிற்பர் நமன் வரவே.
11. வரவுஞ் செலவும் ஆற்றிடும் ஆதியன் மாலயனும் பரவும்படி நின்ற பாண்மையன் இளைய பண்டாரனன்று தரணின்ற பூசனை தானுவந் தேற்றுத் தம்பகைப் பதியில் இரவும் பகலும் ஏத்தவருள் செய்யும் என்னையனே.
12. என்னையன் என்னையன் யாவர்க்கும் ஈசன் இரட்டங்காவிச் சின்னையன் கந்தையன் சேவற்கொடிச் செந்தில் சேவனின் முன்னையன் தானைத் தளபதி மூவண்ட சராசரங்கட் கன்னையன் பத்திரைக் கன்பனவன் பதத்தன்பு செய்வாம்.
13. அன்பர்க் கெளியன் அரியன் அணுகார்க்கு ஆலமரத் தின் நிழற் காணில் எழுந்தருளீசன் தம்பகைப் பதியில் முன்னறங் காவலர் முறையினில் மூட்டுபணி முற்றுற இன்னருள் பாலித்து எழில்விடையேறி எழுந்தருளே.
14. பண்டு முதற்கந்த சரிதபாராயணம் பண்ணியபின் வண்டமிழ் வல்லவர் மலரடி போற்றி மனமகிழ உண்டியளித்திடு வேற்பூசை ஏற்கும் உமைசுதனே தொண்டு செய்வார்க் கருள் தூய்மலர்ப் பாதந் துதித்தனனே.
15. தனங்கல்வி வீரம் தளர்வறும் உள்ளம்நற் சந்தானமிகு கனம்பெறு நல்லோரிணக்கமும் காணக் கடைக்கண் அருள் தினந்தினம் நின்மலர்த் தாளினைச் சிந்தைசெய வுதவாய் கனந்தரும் பூங்குழற் பத்திரை நெஞ்சங் கவர்ந்தவனே.

“தெய்வீகத் திருவருள்

எல்லோருக்கும் கிடைப்பதாகுக”

திரு மு. திருநாவுக்கரசு J. P.

உப தலைவர் அறங்காவலர் சபை

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரர் ஆலயம்.

ஈழத் திருநாட்டின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள சப்த தீவுகளில் அருள் பொலிவோடும் ஆன்மிகப் பொலிவோடும் விளங்கும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க புண்ணிய பூமி நயினாதீவாகும். அறுபத்து நான்கு சத்தி பீடங்களில் ஒன்றாகிய புவனேஸ்வரீ பீடத்தில் அருளாட்சி செய்துகொண்டிருக்கும் அன்னை ஸ்ரீ நாகபூஷணியின் ஆலயத்திற்கு சற்றுத் தொலைவில் மேற்குப் புறமாக தம்பகைப்பதி என்னுமிடத்தில் சுமார் நாலாறு வருட பழைமை வாய்ந்த ஆலயமாக இருப்பதே ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமான் ஆலயமாகும்.

அன்று ஆலமரச் சோலையின் மத்தியில் சிறு ஆலயமாக இருந்து காவல் தெய்வமாக மக்களால் வழிபட்டு வந்த போது வீரவாகு கோவில் எனப் போற்றப்பட்டு வந்தது. இவ்வாலயத்தினை அன்றைய மக்கள் மிகவும் நம்பிக்கையுடனும் விசுவாசத்துடனும் பயபக்தியுடனும் வணங்கி வழிபட்டு வந்தார்கள். வீரவாகு ஆலயம் என அழைக்கப்பட்டு வந்த இவ்வாலயம் 1933 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து வீரபத்திரர் ஆலயம் எனவாகி 1954-ம் ஆண்டு இரண்டாவது கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்டது. பின்னர் 1975 ம் ஆண்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு பாரிய திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்று 1981-ம் ஆண்டு மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது இதனைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரர் என்ற பெயர் இவ்வாலயத்திற்கு வழங்கப்படலாயிற்று. இக்காலப் பகுதியில்தான் பரீவார மூர்த்திகளாக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் ஆகிய மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு அவற்றிற்கான ஆலயம் அமைக்கப்பட்டதுடன்; தென் வாயிலில் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மனின் எழுந்தருளி விக்கிரகமும் வைக்கப்பட்டது. தற்போது இவ்வாலயத்தின் நான்காவது கும்பாபிஷேகம் நடையெறுகின்றது. முன்னைய பரிளார மூர்த்திகளுடன் தட்சணாமூர்த்திக்கும், சண்டேசுரருக்கும் புதிய ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டு இவ்விரு விக்கிரகங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளதுடன், அத்தியாவசியப் புனரமைப்புக்களுடன் ஆலய விமானங்கள், தூபிகள் என்பனவும் வர்ணம் தீட்டி அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாலயத்தில் 1982-ம் ஆண்டிலிருந்து மகோற்சவம் பத்துத் தினங்கள் நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாறாக ஆலமரச் சோலையில் சிறு கோவிலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த இவ்வாலயம் இன்று அழகு பொலியும் பேராலயமாக வளர்ச்சி பெற்று மகிமையோடும் பொலிவோடும் விளங்குவது இத்தீவக மக்கள் எல்லோருக்கும் மனநிறைவைத் தருவதொன்றாகும்.

நாட்'4ல் சைவமும் தமிழும் நிலைபெற்று இருக்க ஆலயங்களின் பங்களிப்பு அத்தியாவசியமாகும். எனவே காலத்திற்குக் காலம் கோயில்களிலும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதை சைவாபிமானிகள் பத்தியுணர்வுடன் விரும்பி வரவேற்க வேண்டும். சமய வழிபாடு பெருகினால் நாட்டில் எந்த இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்நோக்கக் கூடியதாக தெய்வ வலிமை ஏற்படும். ஆலயங்களில் நித்திய பூசைகளை செவ்வனே நிறைவேற்றினால் மக்கள் அமைதியாக வாழ்வார்கள். இறையருளும் அவர்களுக்குக் கிட்டும். கும்பாபிஷேகமென்பது இவற்றை எல்லாம் விடச் சிறந்த கிரியையாகும். இதனால் மக்களுக்கு பேரானந்தப் பெருவாழ்வு கிடைக்கும் என்பது ஆன்றோர் கருத்தாகும். மிகக் குறுகிய காலப்பகுதியில் இப்பணி பூர்த்தி பெற்று இருப்பதையிட்டு நான் மன நிறைவும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன். இப்பணியில் சகல வகையிலும் ஒத்துழைத்துப் பங்களிப்புச் செய்த அனைவரும் பாராட்டுதலுக்குரியவர்களே]

இவ்வேளையில் இவ்வாலய வளர்ச்சியில் அபராது உழைத்த அமரர் V. K. ஐயா அவர்களை மக்களின் சார்பில் நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூர விரும்புகின்றேன். அன்னாரின் இதய சுத்தியுடனும், விசுவாசத்துடனும் கூடிய தெய்வீக பணியே என்னையும் இத்தொண்டில் ஈடுபட வைத்தது. மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற 1981ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் செயலாளராகவும், 1982ம் ஆண்டு மகோற்சவம் முதன் முதலில் இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பொருளாளராகவும் அதனைத் தொடர்ந்து நான்காவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் இக்காலப் பகுதியில் (1997) உப தலைவராகவும் இருந்து வருபவன் என்ற வகையில் இவ்வாலய வரலாற்றோடும் வளர்ச்சியோடும் தொடர்புடையவனாகின்றேன். இவ்வாலய வரலாற்றிலும் வளர்ச்சியிலும் பங்களிப்புச் செய்து அக்கறைக்குரியவர்களாக இருந்து வந்த அன்புள்ளங்கள் அனைவரும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானின் ஆசீர்வாதங்கட்கு உரியவர்களே. அவர்கள் அனைவருக்கும் எல்லா நலங்களும் இனிதே கிடைக்க வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனை ஆகும். ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானின் தெய்வீகத் திருவருள் எல்லோருக்கும் இனிதே கிடைப்பதாகுக.

ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்

அன்னதான சபை

சீக்தி பீடங்களில் ஒன்று நயினைம்பதி வரலாற்றுப் பெருமை மிக்கது பண்புடைமையில் நயினை மக்கள் எங்கும் பாராட்டப்படுவது யாம் அறிந்ததே. அதிலும் விருந்தோம்பல் எம்மவர் அனைவருக்கும் பொதுவான பண்பு. இது அன்னபூரணியாளின் திருவருள் கடைச்சம்.

எமது வீரபத்திரப் பெருமான் ஆலயமும் அதன் "பெரும் பூசை" யும் மக்கள் உண்டு மகிழும் ஓர் நிறைவான பூசையாகும். வருடந்தோறும் "பறை" முழங்க "சங்கு சேமக்கலம் ஒலிக்க நடைபெறும் பூசையும் அன்னதானமும் இன்றும் எமக்கு தெய்வீக அமுதையளிக்கின்றது. இவ்வமுதையுண்டு நோயும் பிணியும் தீர்த்துக்கொண்டோர் பலராவர்.

இப் பெரும் பூசையானது எம்மூர் அன்பர்களால் இப்பொழுதும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது மனங்கொண்டு பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும். 1981 ம் ஆண்டு சும்பாபிஷேகத்தின் போது ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி கோயில் அன்னதான சபை தோற்றம் பெற்றது.

1982 ம் ஆண்டு இவ்வாலயமானது உற்சவம் நடைபெறும் ஆலயமாக புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. துவஜாரோகண உற்சவத்தினை நயினைப் பிரபல வர்த்தகர் திரு. இராமசாமிப்பிள்ளை நடராஜா குடும்பத்தினர் பொதுப்பேற்றுச் செய்து வருகின்றனர். காலஞ்சென்ற இவரது பிதா அமரர் க. இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் பங்களிப்பு இங்கு எம்மால் போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். கொடியேற்றம், இர தோற்சவம் ஆகிய இரண்டு உற்சவ நாட்களிலும் தற்காலக் கொட்டகை அமைத்து அன்னதானம் செய்து வருவது வழமையாக இருந்தது.

இடவசதியைக் கருத்திற் கொண்டு திரு. மு. ச. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் காணியை திருவாளர்கள் சின்னத்தம்பி தனபாலசிங்கம், வைத்திலிங்கம் கணபதிப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பி சுந்தரம்பிள்ளை, இரகுநாதன் சிவபாதசேகரம், சின்னத்தம்பி குற்றாலலிங்கம், கனகரெத்தினம் நாகேஸ்வரன் சோழ சின்னத்துரை, முருகேசு இலட்சுமணன், தம்பு இரத்தினம், கந்தையா செல்வராசா, சின்னத்தம்பி ஸ்ரீநிவாசமுர்த்தி ஆகியோர் ஸ்ரீ வீரபத்திர கோயில் அன்னதான சபையின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களாகக் கொள்வனவு செய்து உறுதி சாதனம் செய்துள்ளார்கள்.

இச்சபையானது ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில் அறங்காவலர் சபையின் பூரணமான கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டதுமாகும். திரு. வைத்திலிங்கன் கணபதிப்பிள்ளை காலமானதைத் தொடர்ந்து அவ்விடத்திற்கு திரு. க. சிவனேசன் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு, 1982 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கொடியேற்று உற்சவத்தன்று திருமதி பூமகள் நடராஜா அவர்களினால் அன்னதான சபையின் நிரந்தர கட்டிடத்திற்கான "அடிக்கல் நாட்டல்" வைபவ ரீதியாக நடைபெற்றது இவர்களே இதனைக் கட்டித் தருவதாகவும் வாக்களித்துள்ளனர். இதை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எமக்குண்டு.

ஆண்டு தோறும் இந்த அன்னதானப் பணி ஆலயத்தின் தற்போதைய தலைவராக இருக்கும் திரு. சி. தனபாலசிங்கத்தினது முழு முயற்சியினால் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடப்பாலது.

இத்தொண்டு தொடர ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானை வேண்டிநிற்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில் அன்னதான சபை
நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள்

ஆலயமும் நாமும்

'கிரியாகாலப முத்தாமணி'

சிவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள்

(ஆதின பரம்பரைக் குரு நயிணாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்)

இறைவனை என்றும் நினைப்பவனே மனிதன் ஆகிறான். இறை நினைவில் இருந்து விடுபடாமல் இருப்பதற்காக ஆலயங்களைக் கட்டி அங்கு தமது ஆத்மாவை ஒரு முகப்படுத்தி வழிபாடு செய்தலே முதன்மையான நோக்கமாக இருந்துள்ளது.

என்று உலகம் தொடங்கியதோ அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை அனைத்தையும் ஆள்பவன் ஆண்டவன் ஒருவனே அவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளான், அவனைச் சாதாரணமான அறினவீரல் யாம் அறியமுடியாது அவன் புலன்களுக்கு எட்டாதவன் என தேவங்களும், உபநிடதங்களும் விபரித்துக் கூறுகின்றன.

அவ்வாறு பரந்து சிறந்து விளங்கும் ஆண்டவன் ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுவதற்காகப் பல்வேறுவிதமான உருவங்களை எடுத்தான் என்பதனை புராண, இதிகாசங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன,

வீநாயகர், சிவன், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திர, காளி, மாரி, துர்க்கை புவனேஸ்வரி, ராஜேஸ்வரி எனப்பல பெயர்கொண்டு விளங்கினாலும் தெய்வசக்தி ஒன்று தான் என்பதனை மறுக்கமுடியாது

“யாதோரு தெய்வங்கண்டீர் அத்தெய்வமாகி
மாதோரு பாகனாரதான் வருவார்”

எனச் சிவானுசக்தியார் கூறுகின்றது, எனவே எந்தவகையிலாவது நாம் எவ்வருவத்தை வழிபாட்டாலும் அவை நமது உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மைப் படுத்துகின்றது என்பது உண்மையாகும்.

நிலத்தின் கீழ் எல்லா இடலும் நீர் பரந்து இருந்தாலும், எமது தாகத்தை தீர்க்க வேண்டுமெனின் கிணறு, குளம் முதலியன ஏற்பனவே வெட்டப்பட்டு அவ்விடத்தை நாடி நாம் சென்றுதான் தாகத்தை தீர்க்கமுடியும் என்பது அனுபவத்தில் காணக் கூடிய தொன்றாகும்

அதேபோன்றுதான் இறைவன் அருள் எங்கும் பரந்து இருந்தாலும் ஆலயம் போன்ற அமைப்பு ஒன்றைக்கட்டி அங்கு நாம் நாடிச்சென்றால் தான் எமது ஆன்மா அருள் தாகம் தீர்க்கமுடியும் என்பது ஆகமம் கூறுகின்ற சுருக்கமான முடிபாகும்.

ஆலயம் கட்டி வழிபாடுசெய்வது எல்லாமத்தினர்க்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். இவ் வாலயங்கள் இறைவன் அருளை குவித்து தருகின்ற இடங்கள் என்பதே வெளிப்படையாகும். ஆலயம் ஆகமமுறைப்படி அமைக்கப்பட்டு, திருவுருவங்கள் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டு அபிஷேகங்கள், ஆராதனைகள் விழாக்கள் என்பன இடைவிடாது நடத்தப்படவேண்டும் என்பது ஆகமநெறிமுறைகளாகும்.

“மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்

ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே” என ஆலய வழிபாட்டையும் தூய அடியார் வழிபாட்டையும் சிவஞானபோதம் எடுத்துக் கூறுகிறது. கோயில் இல்லாத ஊரை அவை ஊரல்ல அடவிகாடே என அப்பர் சுவாமிகள் சொன்னார்

பழங்காலம் முதல் கோவில் அமைப்பதில் மன்னர்களும், மக்களும் ஈடுபட்டனர் என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மையாகும். சிவபெருமானுக்கு பெருங்கோயில் அமைக்கப்பட்டதை “முக்கட் செல்வர் நகர்” எனப்பற்றானாலும், “பிறவாயாக்கைப் பெரி யோன் கோவில்” எனச் சிலப்பதிகாரமும் கூறுவதைக் காணலாம்.

பல்லவ சோழமன்னர்கள் தங்கள் அரண்மனையை வளம்படுத்துவதைவிட, அர னுக்கு மனையாகிய கோயில் கட்டுவதிலேயே முழுமையாக ஈடுபட்டனர். காஞ்சி கைலாச நாதர் கோயில், தஞ்சைப் பெரியகோயில் என்பன எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. நாயக்கர் கால மன்னர்களும் தங்களைக் கோயில் கட்டுவதில் ஈடுபடுத்தினார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டு இன்றும் பிரகாசமாக விளங்குவது மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலாகும் இவ்வாறு இந்தியாவிலும் சரி இலங்கையிலும் சரி மக்களின் மனத்தை அமைதி அடையச் செய்து ஆன்மீகச் செழிப்பு உண்டாக்க ஆலயக் கட்டிடங் கள் கலையழகும், கருத்திழகும் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன.

ஆசமங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆலய உள் அமைப்பு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று மனிதனின் இருதயத்தைப் போன்றது, இதனை ‘இருதயப் பிரஸ்தம்’ என்பர் மற்றொன்று மனித உடலைப் போன்றது. இது சரீரப்பிரஸ்தம் எனப்படும் இதுவே பொது வாக நாம் காணும் ஆலய அமைப்பாகும்.

திருமூலர் “உள்ளம் பெருங்காயில் ஊனுடம்பாலயம்” எனவும்

“காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக” என அப்பர் சுவாமிகளும் எடுத்துக் கூறினார்கள்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

“புன்புலால் யாக்கை புரையுரை கனியப்

பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தித(ன்)

என்பெலா முருக்கியெளியை யாண்ட

ஈசனே மாசிலாமணியே” எனவும் கூறினார்.

மேற்படி பாடல் பலவும் ஆலயத்தையும் எமது உடம்பையும், உள்ளத்தையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்டும் தன்மையினை நாம் அவதானிக்கலாம்

இதயத்தை உடல் தாங்குவதையும் உடல் இதயத்தில் தங்குவதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. அதேபோன்று ஆலயம் மனிதனை வளம்படுத்துவதும் மனிதன் ஆலயத்தை வளம்படுத்துவதும் நாம் காணும் உண்மை அனுபவமாகும்.

மனிதனுக்கு அன்றாடம் பல கவலைகள் வலைபோல் பின்னிக்கிடக்கின்றான் கவலைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய ஆவலை நிறைவேற்றக் கூடிய இடம் கோவில் ஆகும். அக்கோவிலை அடைந்தால் மனக்கவலை மாற்றலாம்.

“தனக்குவமை இல்லாதாந்தான் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”

என்று வள்ளுவரும் சொல்லிவைத்தார்.

“திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னைச்

சிவனெனவே கண்டதர்க்கு, சிவனுறைவான்கே.....”

என்பது, அருணந்திசிவாசாரியார் வாக்கு.

எனவே கோயில்கள் அமைப்பதும் அங்கு சென்று வழிபாடாற்றுவதும் அவ்வழி பாட்டை செய்வதற்கு ஆற்றப்படும கிரியையும் அக்கிரிகைகளை நெறிப்படுத்தும் சிவாசி சாரியர்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது இதன் காரணமாகவே ஆலயமும் நாமும் இணைபிரியாமல் இருக்கின்றோம்.

கோயில்கள் காட்டிலோ, அல்லது மலைகளிலோ அல்லது நாட்டிலோ, கடற்கரை களிலோ எங்கும் நாட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

“நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவனென்று பாடுமின்.....”

எனத் திருமந்திரமும் வலியுறுத்துகிறது. அந்தவகையில் கடலும் கடல் சூழ்ந்த பிரதேசமுமாக விளங்கும் நயினைதீவுப் பகுதியில் பிரசித்திபெற்ற நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்திற்கு அண்மையில் வீரபத்திரர் ஆலயம் மக்களால் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் காண்கின்ற சிறப்புப்பெற்று விளங்குகிறது. இவ் ஆலயம் காலத்திற்குக் காலம் புது மெருகூட்டப்பட்டு புதுப் பொலிவுடன் மக்களுக்கு புத்தருள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வேத காலம் முதல் இன்று வரையாக வழிபாடு கிக்களின் நன்மைக்காகப் போக ற்ப்பட்டு வருகின்றது. எந்த யாகமாக இருந்தாலும் சிவனும், பார்வதியும் சமூகம் கொடுக்க வேண்டும். அவ் யாகத்தில் கலந்து கொள்ளும் சிவன், பார்வதி, யாகேஸ்வரன் யாகேஸ்வரி என்ற பெயரைப் பெறுகின்றார்கள். தக்கன் என்பவன் தான் செய்த யாகத் தில் தனது ஆணவ மேலீட்டால் சிவனை அழைக்கவில்லை. இதன் காரணமாக அந்த யாகம் அழிக்கப்பட்டு தக்கனும் தலையறுபட்டு அங்கு கலந்த ஏணையோடும் தண்டனை பெற்றார்கள். அத் தண்டனையை வழங்கிய கடவுள் வீரபத்திரர் ஆவார். எனவே வீரபத்திரர் அக்னிவழிபாட்டுடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். அத்தகு சிறப்புவாய்ந்த தெய்வ மூர்த்தமாகவும், கருணைக் கடலாகவும் நயினைதீவு தம்பகைப் பதியில் அருளாட்சி செய்கின்ற ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர பெருமா னுக்கும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் இன்று 24 - 11 - 97 இல் நடைபெறும் புண ராவர்த்தன பிரதிஷ்டா நவகுண்ட பக்ஷ மஹாகும்பாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாகவும் பக்திபூர்வமாகவும் ஆகம் விதிகளுக்கு அமைவாகவும், பல அந்தண கிரேஷ்டர்களாலும், ஆலய அறங்காவலர் சபையினரின் பெரும் முயற்சியாலும், இவ்வூர் மக்களின் பேருதவி யினாலும் வெகு சிறப்பாக எமது தலைமையில் நடைபெறுவதையிட்டு நான் பெருமகிழ் ச்சி அடைகின்றேன்.

இதற்கு முன்னோடியாக இவ் ஆலயத்தின் சிறப்புக்களை கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவ்வூர் முன்னம் நாகதீவு, நயினாதீவு, மணி பல்வம் என்று அழைக்கப்பட்டு நாளடை வில் நயினாதீவு என்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இத்தீவு இந்து சமுத்திர கடலால் சூழப்பட்டிருப்பதும் சப்த தீவுகளுக்கு நடுநாயகமாக விளங்குவது இத்தீவே. இத்தீவின் வடபால் நாகபூசணி அம்பாளும், காவல் தெய்வமாக ஐயனாரும் தென் திசையில் விநாயகப் பெருமானும் அதன் கிழக்குத் திசையில் காவல் தெய்வமாக விளங்கும் மலை யடி ஐயனாரும், தென்மேற்குத் திசையில் பிடாரியம்பாளும் காவல் தெய்வங்களாக இன் றும் ஆட்ஷி செய்து வருகின்றது.

இக்கோவில் முன்னம் வீரவாகு கோவில் என்றும் அழைப்பதுண்டு. இக்கோவில் 300 ஆண்டுகளுக்கு மேலானவை என்று கூறப்படுகின்றது. அச்சாலத்தில் இவ் ஆலயம் ஆலமரச்சூழலில் சிறு குடிசையாக வாரும் வேலும் வைத்தி வணங்கப்பட்டு வந்தது. அதன் பின்பு மூத்த பண்டாரம், இளைய பண்டாரம் என்ற சகோதரர்களால் இன்

மடாலயமாக அமைக்கப்பட்டு பூஜை, வேள்விகள் ஆராதனைகள் நடைபெற்று வந்தன இதனிடையே மூத்த பண்டாரம் என்பவர் பிரிந்து கீழ்த்திசையிலே முருகன் ஆலயம் ஒன்றை அமைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். அதன் பின்னர் இவ்வாலயம் இவ்வூர் மக்களால் சிறு கோவிலை அமைத்து கந்தபுராண படிப்பு பெரும் பூஜை முதலியனவற்றை செய்து வந்தார்கள். இக் காலங்களில் கன்னிப் பெண்கள், கர்ப்பினிகள், ஆசௌசிகள் போன்றோர் செக்கில் நடுநிசியவிலும் அந்தி சந்திகளிலும் போவதில்லை. இப் பொழுதும் இவ் வழக்கமானது நடைமுறையில் உள்ளது. உதாரணமாக ஒரு கர்ப்பினிப்பெண் நண்பகல் வேளையில் அவ்வழியால் சென்ற சமயம் ஆலமரக் கொப்பில் தூக்கிவைக்கப் பட்டாரென்றும் பின்னர் மடைகள் படைத்து வழிபாட்டு ஆராதனை செய்து அவரை இறக்கியதாகவும் கரண பரம்பரைக் கூற்று.

பின்னர் இக் கோவிலை ஆமமமுறைய்படி அமைக்கப்பட்டு கர்ப்பக்கிரஹம் அர்த்த மண்டபம், மஹாமண்டபம் என்பன அமைக்கப்பட்டு இவ்வூர் மக்களால் தெரிவு செய்யப் பட்ட பஞ்சாயத்தால் நித்ய நைமித்திய பூஜைகளை ஐயாக்குட்டி ஐயர், குமாரசாமிக் குருக்களால் நடைபெற்று வந்தன. இக் காலகட்டத்தில் பஞ்சாட்சரக் குருக்களால் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து தொடர்ந்து நித்ய நைமித்திய பூசைகளும் மார்கழிமாத திருவெம்பா பூஜையும், பங்குனி உத்தர நடஷத்திரமன்று கந்த புராணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வைகாசி மாதம் பெரும் பூஜையுடன் நடைபெற்று வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 2வது கும்பாபிஷேகம் இவ்வூர் நாகலிங்கக் குருக்கள் சுவாமிநாதக் குருக்களால் நடைபெற்றது. இக்கால கட்டங்களிலே கோவில் பூஜைகளிக்காக பிடி அரிசி எடுத்து கோவில் பூஜை செலவிற்காக இது வழங்கப்பட்டு வந்தது. நாளடையில் ஓர் அறங்ககவலர் சபையை இவ்வூர் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு குடும் பங்களிடமும் பணம் வசூலிக்கப்பட்டு பூஜைச் செலவுகளுக்கும் திருப்பணி வேலைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதற்கிடையில் ஓர் அற்புதம் நடைபெற்றுள்ளது. என்னவெனில் நான் எனது தந்தையாருடன் திருவெண்பாக் காலத்தில் கோவிலுக்குச் செல்வது வழக்கம். ஒருநாள் நேரம் தெரியாமல் இரவுவேளை நான் எனது தந்தையாருடன் நடந்து சென்ற சமயம் கோவிலுக்கு வடக்குப்புறமாக பெரும் ஆட்டு மந்தைக் கூட்டம் எங்களை நோக்கி வந்தது கொண்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட எனது தந்தையார் வீரவாகு எனக் கதறினார். என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் பசுபதியார் வீட்டிற்குள் நுழைந்தோம். சிறிது நேரத்தில் ஒரு பெரிய ஒலியுடன் கூடிய ஒரு சப்தம் கேட்டதும் எங்களை நோக்கி வந்த ஆட்டுமந்தைக் கூட்டத்தைக் காணவில்லை. நான் எனது தந்தையை வினவிய போது ஒன்றிற்கும் பயப்படாதே இது வீரவாகுவின் திருவிளையாடல் என்று கூறினார். சிறிது நேரம் அங்கு தங்கிவிட்டு வீடிந்ததும் கோவிலுக்குச் சென்றோம். இன்று வதை இச்சம்பவம் எனது மனதில் தென்பட்ட வண்ணம் இருக்கிறது.

மேலும் கோவிலில் பல அற்புதங்கள், அதிசயங்கள் நடைபெற்றதாக கேள்வி முக்கியமாக மக்கள் ஏதேனும் களவு கொடுத்தால் இக்கோவிலுக்கு வந்து பறைசாற்றி இழை கட்டுவார்கள், மேலும் கர்ப்பினிப் பெண்கள் பிரசவ வேதனையால் அவஸ்தைப் படுவார்கள் இவ்வாறு அவஸ்தைப் படும்போது இக்கோவிலுக்கு வந்து கோவிலைச்சுற்றி பெருமுழக்கம் செய்வார்கள். அதன்பின்பு சுசுப்பிரசவம் நடைபெறுகின்றது தற் காலத்திலும் இந்த வழக்கமானது இருந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்படியாக வீரபத்திரரின் அகோரத்தைத் தணிப்பதற்காக பத்திரகாளி அப்பாளையும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இதன் பின்பு இவ் ஆலயத்திற்கு முழுமூர்த்தியாக வீரபத்திரரும், அம்பாள் பத்திரகாளியும் புதிதாக சிலாவிக்கிரமம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டும்,

ஏனைய பரிவார முர்த்திகளாக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் முதலியன ஸ்தாபிக்கப்பட்டும், வசந்த மண்டபம், ஸ்நமன மண்டபம், துவஜ மண்டபம், கோபுர மண்டபம், யாகசாலை, பாகசாலை முதலியன புதிதாக அமைக்கப்பட்டு 1982-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் எமது தலைமையில் சிவஸ்ரீ கு. இராமநாதக் குருக்கள் அவர்களால் 3-வது கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்டது.

இவ் ஆலயத்தின் தல விருட்ஷமாக இன்றும் ஓர் ஆலமரம் கோபுர வாசல் அருகாமையிலும் வடக்கு வீதியில் வில்வ மரமும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இவ் ஆலயம் வளர்ச்சியடைந்து 1982 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு ஓர் நல்ல நிர்வாக சபையினரையும், உறுப்பினர்களையும் உருவாக்கி இன்றும் நல்ல அறங்காவலர் சபையாக இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. 1983 ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக பிரம்மோற்சவம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பங்குளி உத்தரம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு உவசவம், பெளர்ணமி உற்சவம், வைகாசி பெரும் பூஜை, ஆணி உத்தரம், ஆடி அமவாசை, ஆவணி பெளர்வம், புரட்டாதி நவராத்திரி, ஐப்பசி தீபாவளி, கார்த்திகை விளக்கீடு, மார்கழி திருவெம்யாவை, தைப் பொங்கல், மாசி பிரம்மோக்ஷமும் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கோவிலில் நித்ய, நைமித்ய பூஜைகள் ஐயாக்குட்டி ஐயர் குமாரசாயிக் குருக்கள் வழித்தோன்றலாகிய எம்மால் இன்றுவரையும் எமது ஆலோசனைகளும் செற்பாடுகளும், அறங்காமலர் சபையினரின் ஒத்துழைப்புடன் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இக்கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்யும் பாக்கியம் எமக்குக் கிடைத்ததும் பூர்வ புண்ணியமே அற்புதங்களும் அருட்கோலங்களும் நிறைந்து விளங்கும் வீரபத்திரப் பெருமானின் பேரருள் எங்கும் வியாபித்துப் பெருகி நிற்பதாக.

இக்கும்பாபிஷேகக் குழுவினரும், நிர்வாக சபையினரும் இவ்வூர் மக்களும் சிறப்புற வாழ வேண்டும் என்றும், என்றென்றும் வீரபத்திரர் அருள் நிலைபெற்று சிறப்பாக எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என ஆசி கூறி இக்கும்பாபிஷேக மலர் எங்கும் மலரவேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சிவமயம்

ஸ்ரீ வீரபத்திர மூர்த்தியின்

வரலாறும் வழிபாடும்

திரு. மர். வேதநாதன் M. A.

முதுநிலை விரிவுரையாளர், தரம் - 1

இந்துநாகரீகத்துறை, யாழ். பல்கலைக் கழகம்

முன்னுரை

சிவவழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது. சிவனை வழிபடுகின்றவர்கள் சைவர் எனப்படுவர். 'சைவம் சிவனுடன் சம்பந்தமாவது' என்ற சைவத்திற்கு திருமூலர் இலக்கணம் கூறுகின்றமை குறிப்பிடற்பாலதாகும். 'சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை அதிர்சாராரி சிவமாம் தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லை' என்ற அருணாசல புராண வரிகளும் சிந்தனைக்குரியவை. இத்தகைய சிவபெருமானின் திருக்கோலங்கள் [மூர்த்தி பேதங்கள்] அறிபத்திநாண்டுகண்டு சிவாமங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றே ஸ்ரீ வீரபத்திர மூர்த்தியாகும். நினைக்க மாத்திரத்தே நினைத்ததொரு சிருமேனியைக் கொண்டருளும் கருணைத்திறன் சிவனுக்குண்டு; இதனை 'நிறுத்துவன் நினைத்தமேனி நின்மலருளினாலே' எனத் தொடங்கும் சிவஞானசித்தியாரின் சுபக்கப்பாடலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது சிவனுக்கு அறுபத்திநான்கு வடிவங்கள் கூறப்பட்டிருப்பினும் இலிங்கம் இலிங்கோற்பவர், சந்திரசேகரர், சோமாஸ்கந்தர், வைரவர், வீரபத்திரர், கிருத்தமூர்த்தி தக்ஷிணாமூர்த்தி, க்ஷோடனமூர்த்தி ஆகிய ஒன்பது மூர்த்திகளே இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் வழிபாட்டிற்காக நிறுவப்பெற்றிருப்பதாகப் பேராசிரியர் கைலாசநாதக்குருடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் சிவனுடைய மூர்த்தி பேதங்களை நிறுவி வழிபடும் வழக்கம் காணப்படும் போது கோயிற் கருவறைக்குள் இலிங்கத்தைத் தவிர்ந்த ஏனைய சிவவடிவங்களை நிறுவி வழிபடும் வழக்கம் இல்லை என்றே கூறலாம். இருந்தும் சிவலிங்கத்தை மட்டுமன்றி வீரபத்திரர், வைரவர் ஆகியோரின் உருவத்திருமேனியையும் கருவறைக்குள் நிறுவி வழிபடுவது சைவவழிபாட்டின் தனிப் பெருஞ்சிறப்பம்சமாகும். சிவவடிவங்களுள் இலிங்கம், வீரபத்திரர், வைரவர் ஆகிய மூன்றி லொன்றை கருவறைக்குள் நிறுவி வழிபடும் வழக்கத்தை தென்னகத்திலும், ஈழத்திலும் காணமுடிகிறது. இவ்வகையில் இம்மூன்று சிவவடிவங்களே சைவத்தின் தனிப்பெருஞ்சிறப்பு பெற்றுள்ளனவேன கருதமுடிகின்றது. முக்கியமான இம்மூன்றினுள் ஒன்றான ஸ்ரீ வீரபத்திர மூர்த்தியின் தெய்வீக வரலாற்றினையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் இக் கட்டுரை அறிமுகம் செய்கின்றது.

தெய்வீக வரலாறு

ஸ்ரீ வீரபத்திரமூர்த்தி தோன்றிய தெய்வீக வரலாற்றினைப் புராணங்கள் விரிவாக விபரிக்கின்றன. சிவபரத்துவத்தினையும் சிவகேவலியின் சிறப்பினையும் வேள்வியில் வழங்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தினையும் உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கும் சிவனின் உக்கிர வடிவமே வீரபத்திர மூர்த்தி எனப்படை புராணக்கதைகள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. சிவமகா புராணம், பிரமபுராணம் (1.32), கூர்மபுராணம் (1.14-25), இலிங்கபுராணம்

(1.96) வராகபுராணம் (2.1) ஆகிய புராணங்களும் வீரபத்திரர் தோன்றிய தெய்விக வரலாற்றினைக் குறிப்பிடுகின்றன.

காசியப்பரின் கந்தபுராணத்தில் உள்ள தக்ஷகாண்டத்தில் வரும் வீரபத்திரப்படலமும், யாசசங்காரப்படலமும் வீரபத்திரரின் தெய்விக வரலாற்றைச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றன. தக்கன் சிவமேருமானுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அலிப்பாகத்தைக் கொடாது அவரையும் பார்வதியையும் அவமதித்த காரணத்தால் சிவன் கோபித்து தன்னுடைய நெற்றிக் கண்ணை விழிக்க சிவனது நெற்றி கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர் அவதரித்தார்: சிவனது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் சிவவடிவமாகவே வீரபத்திரர் தோன்றினார். என்பதைக் கந்தபுராணம்

“அந்தி வான்பெரு மேனியன் கறைமிட றணிந்த
வெந்தை தவ்வடி வாயவனுதல் விழியிடையே
வந்துதோன்றியே முன்னுற நின்றனன்மாதோ
முந்து வீரபத்திரவேனுந் திறலுடைய முதல்வன்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. தேவீபராக்கிரமம் என்ற நூல் சிவன் வீரபத்திரரைச் சிறுஷ்டித்த விதம் பற்றியும் அப்பிகை காளியைப் படைத்தமை பற்றியும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“சிவபவான் தேவியின் கருத்திற்கியைந்து மஹா பலசாலியும், கணங்களுக்கெல்வாந் தலைவனும் ஆயிரந்தலைகளும் ஈராய்ரங்கரங்களும் மூவாயிரங் கண்களும் முடையவனும், சூலம், டங்கம், வேல், கில், வாள், சக்கரம், வச்சிர முதலிய அநேக ஆயுதங்களை யேந்தியவனும், சுக்கிரசூடனும், மின்னல் போன்ற தலைமயிரும், வக்கிர தந்தங்களும் பெருவாயும் செந்தாவும் தொங்கிய உதடும் சமுத்திர கோஷம் போன்ற தொனியுடையவனும் உதிரஞ்சிந்தம் புலித்தோலுடுத்தவனும் பிரமவிஷ்ணுக்களின் கபாலமாலிகை தரித்தவனும் வீரக்கழல் வாசுவலயம் இரத்தினாபரணம் பூண்டு சரபசார்தாய சிங்கங்கள் போன்ற பராக்கிரமமும் மதவேழம் போன்ற நகையும் சங்கசாமரங்கள் போன்ற வெள்ளிய தேசமும் பனித்துளிகளுடன் கூடிய இமாசலமே நடந்து வந்தாற்போல முத்து மாலகைகையை நடந்து வருகையுமுடைய பிரணய காலாக்கினிக்குச் சமமானமான வீரபத்திரனைச் சிறுஷ்டித்தனர். அப்பொழுது அப்பிகையும் தனக்குற்றகோபத்தால் எண்ணாறந்த சிரகர முதலியவற்றுடன் வீரபத்திரருக்கியை வீரத்தன்மையோடு கூடிய கரிய திருமேனியுடைய காளியைப் படைத்தனர்.

தெய்விக வரலாறு

வீரபத்திரரின் அவதாரத்தையும் - சிவபரத்துவத்தினையும் - சிவவேள்வியின் சிதப்பினையும் வேள்வியில் சிவனுக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவத்தினையும், சிவபராக்கிரமத்தினையும் அபிதான சிந்தாமணி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

தன்னை மாமன் என்று செருக்கடைந்து சிவமூர்த்தியை மதியாது நீக்கி தக்கன் ஒரு வேள்வி செய்யத் தொடங்கினான் அவ் வேள்வியை நாரதரால் அறிந்த தாஷாயணி சிவமூர்த்தியிடம் விடைபெற்று வேள்விச் சாலையை அடைந்தான். தக்கன் தாஷாயணியை அன்புடன் வரவேற்காததால் கோபித்து வேள்வியைச் சுடையாகச் சபித்து சிவமூர்த்தியை அடைந்தான். இவளின் மன வேறுபாட்டைக் கண்ட சிவமூர்த்தி தமது திருச்சடையில் ஒழைமைப் பூமியில் மோதினார். அதினின்றும் வீரபத்திரர் அவதரித்தார். அவர் இறைவனின் கட்டளையைப் பெற்று தம்முடன் தோன்றிய பூதகணங்களுடனும் தாஷாயணியை

யணி அனுப்பிய பத்திரகாளியுடனும் சென்று தக்கனது வேள்வியை அழித்தார். இவ் இந்திரன் குயிலாகப் பறந்தோடினான். அக்கினி நாக்கு அறுபுண்டான் பூஷா என்னும் சூரியன் பல்விழந்தான் சந்திரன் வீரபத்திரரின் காலால் தேய்ப்புண்டான் தக்கன் தலையறுப்பட்டான். இது நிற்கக் காளி ஒரு புறத்து இருந்து சரஸ்வதி, இலக்குமி, இந்திராணி முதலியவர்களின் உறுப்பழித்தனள். இதனால் யக்ஞபுருஷன் பயந்து மான் உருக்கொண்டோட ஒரு பூதம் மானின் தலையைத் திருகியது. இவ்வகை வெற்றி பெற்று வீரபத்திரர் என்னும் திருநாமம் அடைந்து வீரமாகாளியுடன் அமர்ந்திருக்கும் சிவமூர்த்தியின் அம்சமே வீரபத்திர மூர்த்தியாகும். வீரபத்திரர் அசுரன், பஞ்சமேட்டிரன், அக்கினி முகன், சற்பாகுரன், வியாக்கரன் வீரமாத் தாண்டன் முதலியவர்களையும் கொன்றவர்.

மேலும் இத்தெய்வீக வரலாறு பற்றி தேவீபராக்கிரமப் தக்ஷணின் தந்தையாகிய பிரமனின் பிராத்தனையை ஏற்ற வீரபத்திரர், தக்ஷனுடனில் ஆட்டின் சீரமமொன்றினைக் கூட்கு அவனை எழுந்திருக்கச் செய்ததாகவும், அதன்பின் அவன் தன் தந்தையாகிய பிரமன் சொற்படி காசிப்பதியடைந்து சிவலிங்காச்சனை செய்து சிவகணத்தனைவரி லொருவனாயினான்' என்று குறிப்பிடுகிறது. சிவஞானகவாமிகள் அருளிச் செய்த காஞ்சிப் புராணத்திலுள்ள தக்கேசப்படலத்திலும் வீரபத்திரரின் தோற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது.

தெய்வீக வரலாறுகள் சிவனிடம் அன்பில்லாமல் - அவரை மதியாமல் எவ்வளவு பெரிய புண்ணியம் பாக்கும் வேள்வி செய்தாலும் முடிவு துன்பமே என்பதைத் தெளி வாக்குகின்றது. இறைவன் திருவடிக்கு அன்பில்லாது செய்யும் புண்ணியம் பாவமாய் முடியும் என்பதே சைவ சித்தாந்த நெறியாகும். இதனை 'பரணடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாகும் வரமுடைத்தகன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி' என்ற சிவஞானசித்தியார் செய்யுள் (குத்திரம் 2 செய்யுள் 29) விளக்கி நிற்கின்றது. இவ்வகையில் வீரபத்திரரின் தெய்வீக வரலாறு சைவசித்தாந்தத்திற்கு அடிப்படையாகின்றது. சிவநெறி வீறுடையது என்பதையே வீரபத்திரரின் தெய்வீக வரலாறுகள் புலப்படுகின்றன.

ஆறுமுக நாவலர் வீரபத்திரரைச் சிவனின் மைந்தர்களுள் ஒருவராகக் குறிப்பிடுகின்றார். இது ஓர் உபசாரமெனலாம்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் வீரபத்திரர்

வீரபத்திரரின் தெய்வீக வரலாற்றினையும், அவரின் வீரபராக்கிரமத்தினையும் தேவாரம், திருமந்திரம், திருவாசகம், திருக்கோவைமார் போன்ற சைவபக்தி இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சம்பந்தர் பல இடங்களில் வீரபத்திரர் தக்கன் கேள்வியை அழித்த செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வீரபத்திரருடைய தண்டனைக்கு உள்ளான தேவர்களாக தக்கன், அக்கினி, சூரியன், இந்திரன், சந்திரன், பிரமன், சரஸ்வதி முதலியோரைச் சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். சூரியன் பல்லுடைப்பட்ட செய்தி ஏழு இடங்களில் சம்பந்தர் விதத்துரைக்கின்றார். தக்கனுக்கு ஏனைய தேவர்களுக்கும் தண்டித்து அறிவு புகட்டிய பின் சிவபெருமான் அருள் செய்தார் என்று பல இடங்களில் கூறப்படுகிறது. வேதவேளையில் முதல் அணிப்பாகம் மகா தேவனாகிய சிவனுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சுட்டும் இக்கதை சிவனின் வீரபராக்கிரமத்தை எடுத்து விளக்குகின்றது. சிவபெருமானை இகழ்ந்து ஒதுக்குபவர் அவருடைய எத்தகைய கோபத்திற்கும் ஆளாக நேரிடும் என்பதை இக்கதை காட்டுகிறது.

வீரபத்திரனின் வீரச்செயல்களை அப்பரிஷ் திருத்தாண்டகம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

எச்சனிதலை கொண்டார் பாகன் கண்டகொண்ட
 ரிரவிகளி லொருவன் பல்லிறுத்துக் கொண்டார்
 மெச்சன் வியாத்திரன் றலையும் வேறாக்கொண்டார்
 விற்றலங்கி கரங்கொண்டார் வேள்வி காத்து
 உச்சநமன் நாளறுத்தார் சந்திரனை யுதைத்தா
 ருணர்விலாத் தகிகண்டு வேள்ளியெல்லாம்
 அச்சமெழ வழித்துக் கொண்டருளுஞ் செய்தா
 ரடியேனை யாட் கொண்ட வமலர் தாமே.

மணிவாசகர் தனது திருவாசகத்தில் வீரபத்திரர் என்ற சொல்லைக் குறிப்பிட்டு அவர் தம் வீரபராக்கிரமத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
 எண்பட்ட தக்கன் அருக்கனெச்சன் இந்துவனல்
 விண்பட்ட பூதப்படை வீரபத்திர ரராற்
 புண்பட்ட வா பாடிப் புவல்வி கொய்யாமே. (திருப்புவல்லி)

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துக் தேவர்கணம்
 தொக்கன வந்தவர் தம்மைத் தொலைத்தது தானென்னே
 தொக்கன வந்தவர் தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்சீகாடுதிதன்
 கெச்சனுக்கு மிகைத்தலை மற்றருளினன்காண் சாழலோ
 (திருச்சாழல்)

இப்பாடலானது வீரபத்திரருடைய காருணியத்தையும் காட்டுவதாக அமைகிறது இச் செய்தியை மாணிக்கவாசகர் உந்தியாரில்.

'ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
 கூட்டிய வாயாடி உந்திபற' எனக்குறித்துள்ளார்.

வீரபத்ர என்ற சொல்

வீரபத்திரமூர்த்தியை 'வீரபத்ர' என்று வழங்குவர் 'வீரபத்திர' என்ற சொல்லிலுள்ள 'வீர' என்பது வீரத்தையும் 'பத்ர' என்பது நன்மையினையும் குறித்து நிற்பதாகக் கொண்டு வீரத்தினையும் நன்மையினையும் நல்கும்: தெய்வமாக வீரபத்திரரை மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். பாதாரவிந்தங்களில் தன்னை வீரகண்டையுடன் வீரபத்திரர் தோன்றியமையால் அவருக்கு வீரபத்திரர் என்ற பெயர் உண்டாயிற்றென பிரபஞ்ச உற்பத்தி என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

நாமங்கள்

தெய்விகச் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரபத்திரருக்குப் பலநாமங் கூறப்பட்டுள்ளன. உக்கிரன் அழற்கண்வந்தோன், உமைமகன், சிம்புளானோன், முக்கன், சடையோன், யசனை முகவனுக்கினையோன், வில்லி, செக்கர்வானிறத்தன், குரோ

தன், சிறுவீதி மகஞ்சைத்தோன். பத்திரைக்குக் கேள்வன் என்ற தருநாமங்கள் வீரபத்திரருக்குரியவை என்பதை சூடாமணி நிகண்டு தெரிவிக்கின்றது.

வீரபத்திர வடிவங்கள்

வீரபத்திரருக்குரிய வடிவங்கள் பற்றி சிவாகமங்களும், சிற்பநூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. தெருப்பு வீசஞ்சடையும். மூன்றுகண்களும், வக்கிரதந்தமும், மணிகலந்தகபாலமாலையும், தேள் மாலையும், பாம்பாலான பூணூலும், கட்கம் கேடகம், பாணம் வில்லு ஆகியவற்றைத் தாங்கி நாதிரங்களும், கணைக்காவில் ஐண்ணியும் காலில் மீதியடியும் முழந்தாள்வரை காற்சட்டையும் கொண்டு ளினங்கும் வீரபத்திரவடிவத்தை உத்தரகாரணாகமம் 61;1-5) குறிப்பிடுகின்றது.

கட்கம், கேடகம், பிண்டி, கபலாம் என்ற நான்கினையும் ஏந்திநிற்கும் நிலையிலும் நான்கு திருக்கரங்களும், மூன்று கண்களும் கொண்டு விளங்கும் இவ்வடிவத்தின் தலையைச் சுற்றி அக்கினிச் சுவாலை ஒளிபரப்பி பரந்து கிடக்கும் வயங்கரத்தை தாங்கிக் கரிக்கும் வகையில் தலைமயிர் அமைந்திருக்கும். பளபளக்கும் பற்களும் பயங்கரத்தை ஏற்படுத்தும். அவர் அணிந்துள்ள மணிகள், மண்டை ஓடுகள், தண்டை நிகர்க்கும் அணிகலங்கள், பாம்பினாலமைந்த பூணூல், சதவிகை முதலியனவும் மேலும் பயமுட்டுவனவாகவே காட்சி தரும், தொடைவரை அணிந்திருக்கும் இம்மூர்த்தியின் ஆடையை ஊடுக்கஞ்சும் என்றழைப்பர்.

ஸ்ரீதத்துவநிதி என்ற சிற்பநூல் நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் பயங்கரமான கோரப்பற்களுமுடைய வீரபத்திரமூர்த்தியின் உருவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நிலையில் இம்மூர்த்தியின் இடதுகைகளில் வில்லும் கதையும் உள்ளன. வலது கைகளில் கத்தியும் பாணமும் இருக்கும். கபாலமாலை கழுத்தை அவங்கரிக்கும்.

ஆலய விக்கிரக நிர்மான ஆயாதி சிற்ப இரகசியம் என்ற நூல் நின்ற திருக்கோலத்தில் விளங்கும் நிருத்தரூபர், தக்ஷணரூபர், ருத்திரபாகர், அகோர வீரபத்திரர் அட்டஷ்டகாசரூபர், மஹாவீரியரூபர், தெட்சயெக்கியரூபர், அகோர அஸ்திரரூபர் என்ற எட்டுவகையான வீரபத்திர வடிவங்களின் அங்க அமைவுபற்றி பின்வரும் விபரங்களைத் தருகின்றது. நான்கு கரங்களுடன் விளங்கும் நிருத்தரூபரின் வலது கைகளில் கத்தியும் பாணமும் இடதுகைகளில் கேடயமு வில்லும் காணப்படும். ஆறு கரங்களுடன் விளங்கும் தக்ஷணரூபரின் வலது கைகளில் மழுவும் கத்தியும் பாணமும், இடது கைகளில் மாணுகேடயமும் வில்லும் காணப்படும் எட்டுக் கரங்களுடன் விளங்கும் ருத்திரபாகரின் வலதுகைகளில் கத்தி, பாணம், மழு, சூலம், மணி என்பனவும் இடது கைகளில் கேடயம், வில்லு, மாண்டமுரகம் என்பனவும் இருக்கும். பத்துக்கைகளுடன் விளங்கும் அகோர வீரபத்திரரின் வலது கைகளில் கத்தி, பாணம், மழு, சூலம், மணி என்பனவும், இடது கைகளில் கேடயம், வில்லு, மாண்டமுரகம், கபாலம் என்பனவும் காணப்படும். பன்னிரெண்டு கரங்களுடன் விளங்கும் அஷ்டகாசரூபரின் வலது கைகளில் கத்தி, பாணம், மழு சூலம், மணி, தோமரம் என்பனவும் இடது கைகளில் கேடயம், வில்லு, மாள், டமுரகம், கபாலம் படமரம் என்பனவும் காணப்படும். பதினாறு கரங்களுடன் விளங்கும் மஹா வீரிய ரூபரின் வலது கைகளில் கத்தி, பாணம், மழு, சூலம், மணி, தோமரம் முசல என்பனவும் இடது கைகளில் கேடயம் வில்லு, மாண்டமுரம் கபாலம், படமரம், பிண்டி, பாலம் என்பனவும் காணப்படும். பதினாறு கரங்களுடன் விளங்கும் தெட்சயெக்கிய ரூபரின் வலதுகைகளில் கத்தி, பாணம், மழு, சூலம், மணி

தோமரம், முசலம் தண்டு என்பனவும் இடது கைகளில் கேடயம் வில்லு மாண்டமுரசு கபாலம் படமரம் பிண்டி, பாலம், பாசம், என்பனவும் காணப்படும், பதினெட்டுக் கரகிகளோடு வினங்கும் அகோர அஸ்திரரூபின வலது கைகளில் கத்தி பாணம், மழு சூலம் மணி தோமரம் முசலம், தெண்டு, பரசு என்பனவும் இடது கைகளில் கேடயம், வில்லு மான், டஹரகம், கபாலம், படமரம் பிண்டி, பாலம், பாசம் வேதாளம் என்பனவும் காணப்படும், மதுரைத்தமிழ்ப் பேரகராதி ஆயிரம் தலைகளுடனும் இரண்டாயிரம் கைகளுடனும் மூவாயிரம் கண்களுடனும் விளங்கும் வீரபத்திரரிள் திருக்கோலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. வீரபத்திரரின் வடிவங்கள் பற்றி இக்குறிப்புக்கள் யாவும் அவரின் சிவபரதிதுவ மேன்மையினைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன எனலாம்.

வழிபாட்டு முறைகள்

ஸ்ரீ வீரபத்திரமூர்த்திக்கு வேதாகமவழியிலும், அதற்குப் புறம்பான விதத்திலும் வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகின்றது. வேதாகமமுறை பின்பற்றப்படும் ஆலயங்களில் மகோற் சவவிழா சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. மகோற்சவ விழா இடம் பெறாத ஸ்ரீவீரபத்திர மூர்த்தி ஆலயங்களில் அலங்கார உற்சவங்களும், பொங்கல், திருக்குளிர்ச்சி போன்ற வழிபாட்டு முறைகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆசாமரபில் ஸ்ரீ வீரபத்திரமூர்த்தியை வருபடுகின்ற போது அவருக்குரிய தியான மந்திரத்தைக் கூறுவது இந்து சமயமரபாகும்.

தியான மந்திரம்

இந்துக் கடவுளார் ஒவ்வொருக்கும் கனித்தனி தியான மந்திரம் இருக்கின்றது வழிபாட்டினைத் தொடங்கும் போது அத்தியான மந்திரத்தைக் கூறுவது மரபாகும். இந்தவகையில் வீரபத்திரரின் பிரதான தியான மந்திரமாக கீழ்க் காணும் சுவாகம் அமைகின்றது.

'மரகத மணிநீலம் கிங்கினியுத்த பாதம்
பீரகடித முகமீசம் பானுஸோமாக்கினேத்திரம்
ஹ்ரிதர மணி கேடம் திரியக்ஷ மாலாரக்ர ஹிஸ்தம்
வ்ஹிதர மஹிபூஷம் வீரபத்ரம் நமாம்'

இதன் பொருள் வருமாறு:

'மரகதநிறமானவரும், இருபாதங்களிலும் சத்தமிடும் சண்கைகளை அணிந்திருப்பவரும், (பார்பவர்களுக்கு) பயங்கரத் தோற்றமளிக்கும் முகமுடையவரும், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, என்பவர்களைத் தனது மூன்று கண்களாக உடையவரும், சந்திரனைச் சூடியிருப்பவரும், பாம்பை அணிகலங்களாகக் கொண்டவரும் கேடயம் ஐமமாலை என்பவற்றைத் தரித்தாரும் ஆகிய வீரபத்திரரை வணங்குகின்றேன்.

வீரபத்திர விரதம்

இறைவனை வழிபடுவதற்கு விரதங்களும் விழாக்களும் பெரிதும் உதவுகின்றன விரதத்தை விதிப்படி அனுஷ்டிப்பது ஒரு சிறந்த வழிபாட்டு முறையாகும்.

மனம் பொறி வழிபோகாது நிறந்ற பெசருட்டு உணவை விடுதேனுஞ் சுருச்சி யேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன் போடு விசேஷமாக வழிபடுவதே விரதம் என்று கூறப்படும். வீரபத்திரருக்கு மங்கல

வாரம் (செவ்வாய்க்கிழமை) ஒரு சிறந்த வீரத நாளாகும் மங்கல வார வீரதமென்பது செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் வீரபத்திரக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் வீரதமாகும். இவ் வீரதம் அநுட்டித்தல் பற்றி ஆறுமுகநாவலரின் இரண்டாம் சைவவினாவிடை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

காமங் கோப முதலிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும் பற்றறக் களைதல் வேண்டும் தவறாது வைகறையிலே நித்திரைவிட்டெழுந்துவிடல் வேண்டும். புண்ணிய தீர்த்தத்தையடைந்து. விபூதி, வில்வத்தடி, மண்தருப்பை, கோமயம், திலம் என்பவைகளைச் சிரசிலே வைத்து கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்து, சங்கற்பஞ் சொல்லி ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும் தியானம், செபம், பூசை, ஆலயதரிசனம், பிரதக்ஷிணம், புராண சிரவணம் முதலியன, விசேஷமாகச் செய்தல் வேண்டும். திருக்கோயிலிலே இயன்ற மட்டும் நெய் விளக்கேற்றல் வேண்டும். அபிஷேகத் திரவிய நைவேத்தியத் திரவியங்கள் கொடுத்தல் வேண்டும். ஒரு பொழுது பசலிலே போசனஞ் செய்தல் வேண்டும். போசனம் பண்ணுமிடத்துச் சிவனடியார் ஒருவரோடாயினும் போசனம் பண்ணல் வேண்டும். நித்திரை செய்யுமிடத்து இரவிலே கோமயத்தினால் மெழுகப்பட்ட தரையிலே, தருப்பையின் மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அதிசக்தராய் நித்திரை செய்து, வைகறையில் எழுந்துவிடல் வேண்டும். உபவாச வீரத தினத்திற்கு முதற்றினத்திலே ஒருபொழுது அபராணத்திலே போசனஞ் செய்தல் வேண்டும். உபவாச வீரததினத்திற்கு மற்றை நாட்காலையிலே நித்திய கருமம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு, மாகேசர பூசை செய்து ஆறு நாளிகையுள்ளே சுற்றத்தாரோடு பாரணம் பண்ணல் வேண்டும். பாரணம் பண்ணியபின் பசலிலே நித்திரை செய்யாது சிவபுராணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும். நித்திரை செய்தவர் சற்பிராமணர் நூற்றுவரைக் காரணமின்றிக் கொன்ற மகா பாதகத்தை அடைவர்.

இவ்விரதம் பற்றிய விரிவான சமய தத்துவ விளக்கங்களை புராணங்களில் கண்டு கொள்ள முடியும்.

வீரபத்திரரின் ஆலயங்கள்

இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வீரபத்திர மூர்த்திக்கான ஆலயங்கள் மிசுவும் குறைவாகவே உள்ளன சிவபெருமானின் வீரபராக்கிரமத்தினைப் புலப்படுத்தும் ஆலயங்கள் எட்டாகும். இவற்றை அட்டவீரட்டத்தலங்கள் எனச் சைவநூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வெட்டுத் திருத்தலங்களும் தென்னாட்டில் உள்ளன. இவற்றுள் சிவநிந்தனை செய்த தக்கனது அகந்தையினை அடக்கி அவனை அழித்த தலம் திருப்பறியலூராகும். இவ்வீரபராக்கிரமத்தைப் புரிவதற்குச் சிவன் கொண்ட வடிவமே திருப்பறியலூர் வீரபத்திர மூர்த்தியாகும். இவருக்கான ஆலயம் கோணாட்டில் மயிலாடு துறைக்குக் கிழக்கில் உடன் செம் பொன்னார் கோயிலுக்கு அருகில் காணப்படுகின்றது. இந்த காணப்படும் ஸ்ரீ வீரபத்திரமூர்த்தி எட்டுக் கரங்களுடன் விளங்குகின்றார். அதன் அருகில் ஆட்டுத்தலையுடன் கரங்குவித்து நின்று வணங்கும் நிலையில் விளங்கும் தகிணின் உருவம் காணப்படுகின்றது. திருத்தலத்தில் தக்கன் வேள்வியைச் சிவன் அழித்த தெய்வீகச் செயல் ஆண்டு தோறும் பெரிய விழாவாக நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடற்பாலதாகும். மேலும் திருவெண்காடு, கும்பகோணம் ஆகிய இடங்களில் அமைந்து விளங்கும் ஸ்ரீவீரபத்திரசுவாமி கோயிலும் குறிப்பிடற்பாலதாகும். கும்பகோணம் ஸ்ரீவீரபத்திரசுவாமி கோயிலில் வீரசைவர் மோட்சதீபம் வைத்து வழிபடுவது வழக்கமாகும்.

இலங்கையில் நயினரதீவு, உடுப்பிட்டி, அல்வாய், கல்வியங்காடு, கோப்பாய், சவாகச்சேரி ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஸ்ரீ வீரபத்திர மூர்த்திக்கு மகோற்சவ விழா சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. வரலாற்று சிறப்புடைய உடுப்பிட்டி சந்திரசேகரர் வீரபத்திரர் சுவாமிகோயில் கிழக்கு நோக்கிய வரயிலை உடையது. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இக்கோயிலில் ஆனிமாத பூரணைதினத்தை தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு பத்துநாட்கள் மகோற்சவவிழா 150 வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்றுவருகின்றது இவ்வாலய மகா மண்டபத்தில் தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியை உடையவராக பத்திரகாளி விளங்குகின்றாள்.

அல்வாயில் ஆதிவீரபத்திரருக்கும் அச்சுவேலியில் வருண வீரபத்திரருக்கும் சாவகச்சேரி கோவிற குடியிருப்பில் ஞான வீரபத்திரருக்கும் வட்டுக்கோட்டையில் வீரபத்திர சிவபெருமானுக்கும், மண்டைதீவில் சிவஉச்சிர வீரபத்திரருக்கும் புலோலி, துன்னாலை, வடுவாவத்தை, உருத்திரபுரம், கச்சாய் ஆகிய இடங்களில் வீரபத்திரர் என்ற பெயரிலும் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயங்களில் அவங்கார உற்சவங்களும், டிபாங்கல், திருக்குளிர்ச்சி என்பனவும் நடைபெறுகின்றன. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சேனை யூயில் அமைந்து விளங்கும் வீரபத்திரர் ஆலயத்தை அங்கு வாழும் விஸ்வகர்மாகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பரிபாலித்து வருகின்றனர். மட்டக்களப்பில் களவாஞ்சிக் குடி ஏறாலூர், காரைதீவு, புளியந்தீவு ஆகிய இடங்களில் வீரபத்திரருக்குரிய வழிபாட்டு ஆலயங்கள் உள்ளன.

வீரசைவத்தில் வீரபத்திரர்

வீரமுடைய சிவநெறியாக விளங்கும் வீரசைவத்தில் வீரபத்திரர் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். வீரபத்திரரே வீரசைவத்தை நிலைநிறுத்தியவராக வீரசைவர்கள் கருதுகிறார்கள் இதனைப் புலப்படுத்தும் விதத்தில் கண்டம், தமிழ்நாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள வீரசைவக் கோவில்களிலும் வீரசைவ மடங்களிலும் வீரபத்திரரின் திருவுருவம் நிறுத்தப் பட்டிப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. ஈழத்திலே காங்கேசன்துயில் கோயில் குடிகொண்டள்ள வீரபத்திர மூர்த்தி விநிகத்தை அணிந்தவராகச் காட்சி தருகிறார். இக்கோயிலில் வீரசைவர்களே பூசை செய்து வந்தனர். இத்தகைய தன்மைகண், வீரசைவத்திற்கும் வீரபத்திரருக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவை காட்டுவனவாக காணப்படுகின்றன.

முடிவுரை

சிவனின் வீரபராக்கிரமத்தைப் புலப்படுத்தும் சிவனடியார்களுள் ஒன்று வீரபத்திர மூர்த்தியாகும். இவருக்கான திருத்தலங்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டனும் இவ்வழிபாடு இந்நிதியாலிலும் இலங்கையிலும் இன்னும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. வீரபத்திரரைச் சிவனின் மைந்தனாகக் கூறும் வழக்கமுண்டு. வீரசையர்கள் வீரபத்திரரையும் குல தெய்வமாகக் கொள்வர் இவ்வாறு தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை சிவவழிபாட்டின் சிறப்புக்கு உரைக்கல்லாக வீரபத்திரர் வழிபாடும் விளங்குகின்றதெனலாம்.

நயினாதீவு ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமியின்

அருள் அனைவருக்கும் சொரியட்டும்

DR S. POOPALASINGHAM M. B. B. S.

G. M. C. REGD No. 9254

POLLY CLENICK

1 B, 42-nd Lane,

...

...

WELLAWHTTE.

நயினாதீவு ஸ்ரீபத்திரகாளி சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானின் அருள்
அனைவருக்கும் கிட்டுவதாக

லெட்சுமி பவான் பிராமணாள்
ஹோட்டல்

97, ஒல்கோட் மாவத்தை
கொழும்பு - 11

T. P. 437252 — 348262

கலையும் தமிழர் வாழ்வும்

திருமதி கலைவாணி இராமநாதன்
 சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
 இந்துநாகரிகத்துறை,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நீமிடும் தமிழினத்தின் கலையும் பண்பாடும் என்றும் ஏனைய பண்பாடுகளைப்போலப் பழமை வாய்ந்தவை தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு தமிழ் வரலாற்றாய்வுகள், தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஆய்வுகள் யாவும் இவற்றுடன் தொடர்புடைய இந்தியப் பழைமையாராய்ச்சிகள் என்பன இன்றும்பெரும்வரலாற்றுச் சிக்கலில் சிக்கித் தவிப்பன எனலாம். இருந்தும் ரைஸ்டேவிட், கில்பர்ட் சிலோட்டா, ஒல்கொட் சிமித், பேராசிரியர் புளூரக்ஸ் போன்ற மேனாட்டறிஞர்கள் பலரின் தமிழாராய்ச்சிகள் பற்றிய தகவல்களில் இருந்து தமிழரதும் அவர் தம் மூதாதையர்களதும் கலைப்பண்பாட்டுப் பெருமைகளை ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். கலைத்தொடர்பினைப் பொறுத்த வரையிலே ஆதி காலத் தமிழர் கலை, பண்பாடு, பொருளாதாரம் வாணிபம் யாவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினர். கலை வளர்ச்சியிலே பல்லவருக்கு முற்பட்ட கலைச் செல்வங்கள் எவையும் இன்று பூரணமாகக் கிடைக்கப்பெறாத நிலையிலே இலக்கியக் குறிப்புக்களிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. அக்காலத் தொல்பொருட்களில் மிகச்சிலவே கலை பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும் தமிழ் மக்களின் நிலப்பரம்புக்களிலே உரோம மட்கலன், மதுபானச்சாடிகள். நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளமை யவனவாணிபத் தொடர்பின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டும்.

ஆகவே, தமிழர் பண்பாடும் கலைகளும் பிறநாட்டுத் தொடர்களாலும் வளம்பெறமுடிந்தன. கடவுட் பற்றுங், கலையுணர்வும் கொண்ட முற்காலச் சான்றோர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கலைச்சின்னங்களும் கடவுள் உருவங் களும் அக்கால மக்களது கலை பண்பாட்டை படம் பிடித்துக் காட்டுவன வாக உள்ளன. தமிழர் கலைகள் அனைத்தும் உயர்ந்த மெய்விளக்கப்போக் குடையன. இன்றைய தமிழரது வழிபாட்டு முறைகள். தெய்வ உருவங்கள், கலை. சிற்ப, ஓவியங்கள் யாவற்றிலும் இப்பண்பின் வளர்ச்சி முறைகளை அவதானிக்கலாம். தமிழ் மக்களது உள்ப்பாங்கும் சமுதாய வாழ்க்கைமுறையும் புதுமையை மேற்கொள்ளும் போதும் பழமையினை முற்றிலும் கைவிட்டு விடாது பேணித் தலைமுறை தலைமுறையாக தாம் கண்ட சிறப்புக்களை பழக்கவழக்கங்களை கலைவளர்ச்சிகளிலும் சேமித்து வரும் தனிச்சிறப்புடை யவர்களாக இருக்கின்றனர்.

பொதுவாகக் கலையின் தோற்றம் பற்றியவிடத்து "இயற்கையினின்றும் மாறுபட்டுத் தோன்றும் மனிதனுடைய ஆற்றலே கலை" எனப்படுகின்றது. 'கலையின் தத்துவம் அழகு' என்பர் சிலர். 'அறிவுதான் கலை' என்பர் அரிஸ்டோடீல். 'கலை மனிதனது தேவைகளினின்றும் பிறந்த' 'தென்பர் மானிடவியலாளர், இதன்படி கலையின் பயன்பாடு பற்றி இருவிதமான கொள்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. 'கலை கலைக்காகவே அப்போது தான் கலைவளரும்' என்பது ஒரு பிரிவினர் கோட்பாடாகும் அல்லது கலையின் இயற்கைத் தன்மை அழிந்துவிடும் என்கின்றனர். மற்றப் பிரிவினர் 'கலை கலைக்காக அல்ல வாழ்க்கைக்காக' என்பது அவர்களது வாதமாகவுள்ளது. இவை இரண்டுமே கலை வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டே பேசப்படுவனவாகும். தமிழ் மக்களது பண்பாட்டின் ஆரம்பம் சிந்துவெளிக்கால நாகரிகத்திலிருந்து ஆரம்பமாகின்றதென அறிஞர் பலரும் ஏற்றுக்கொள்வர். ஹரப்பாவில் கிடைத்த தொல்பொருட்களில் வெண்கலத்தால் செய்த நடன மாதின் உருவத்தையும் அதன் வேலைப்பாட்டுச் சிறப்பையும் கண்டு வியக்காத அறிஞர் இல்லை எனலாம். இடக்காலத்தை தூக்கி நடனம் செய்யும் நிலையிலே கிடைத்த உருவம் ஒன்று பிற்கால சிவநடனத்தின் தோற்றுவாய் என்பர் டாக்டர் மார்சல். அங்கு கிடைத்த மட்பாண்டங்களில் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்களும், பறவைகளும், விலங்குகளும், இலைக் கொத்துக்கள் முதலிய ஓவியங்களும் ஓவியக் கலையின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும்.

கனிமண்ணால் செய்யப்பட்ட ஆண் உருவம் ஒன்றின் கழுத்திலே தொங்கும் மிருதங்கம் அல்லது தவில் போன்ற தோற்கருவிகளின் அமைப்பிலிருந்து இசைக்கருவிகளின் வளர்ச்சியினையும் அறிந்த அக்கால மக்கள் கட்டிடக்கலைபோன்ற சகல கலைகளிலும் தேர்ச்சி அடைந்திருந்தனர் என்பதை மேலும் பல சான்றுகள் புலப்படுத்துகின்றன. 'அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம் போலும் மக்கட் பண்பில்லாதார்' என்றவாறு எவ்வளவு தான் கற்றவராயினும் மக்கட் பண்பில்லாது போனால் அவர்கள் ஓரறிவுடைய மரத்திற்குச் சமமானவர்கள் என்ற குறள் வாக்கிற்கமைய சிந்து வெளிக்கால கலைவளர்ச்சியிலிருந்து அக்கால மக்களது பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளையும் அடையாளம் காணமுடிகின்றது. வேதகாலத்திலே கலைவளர்ச்சியின் ஆரம்பம் அருகியிருந்தாலும் மரவேலை, குயவர் தொழில், கைக்கோனர் போன்ற இரும்பு வேலைகள் செய்யும் தொழிலாளரும் மக்களுக்குத் தேவையான தொழிற் கருவிகளைச் செய்து கொடுத்ததையறியமுடிகிறது.

மேலும் தென்னாட்டிலுள்ள தமிழர்களின் மிகப்பழைய இலக்கியங்கள் சாசனங்கள், இசைக்கணநூல்கள் யாவும் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவை என்பது ஆய்வாளர் துணிவு. அக்காலத்திலிருந்து ஆதிகால முதல்தொட்டு தமிழர்களுக்கென பிரத்தியேகமான பல தெய்வங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும், அழகியற்கலைகளும் பெரிதும் பேணப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 4 ம், 5ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே வடநாட்டுத் தொடர்பு காரண

மாக வடக்கே தோன்றிய வைதிகம், பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் என் பன தமிழ்நாட்டிலும் தமிழரது வாழ்விலும் கலைகளிலும் பெரும் போராட் டம் எதுவுமின்றியே தமிழ் மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றன. ஆயினும் அதற்கு முன்னர் உள்ள தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் கலை வளர்ச்சி யிணையம் நாம் சங்கநூல்களிலும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்ப வற்றிலும் அதனை அடுத்து பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும், திருக்குறள், திருமந்திரம் போன்றவற்றிலும் காவியநூல்களான சிலம்பு, மணிமேகலை முதலிய நூல்களிலும் பரவலாகக் காணமுடியும்.

பண்டைக்காலத் தமிழ் மக்களது கலை வாழ்வின் பெருமைகளை சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாகவே முதலில் அறிய முடிகிறது. அக்காலத் தமிழர் இயற்கையாகவே மறப்பண்புடையவர்களாக விளங்கினர். அவர்களது பழக்க வழக்கம், தொழில், கலை, விளையாட்டு யாவும் போர்ப்பண்பு டன் திகழ்ந்தன. அவர்களது பிள்ளைகள் இந்த வீரப்பண்பினைக் குறிக்கும் அடையாளமாக சங்கு, சக்கரம், தண்டாயுதம், வாள், வில் ஆகிய ஐந்து கருவிகளின் உருவங்கள் சேர்ந்துச் செய்யப்பட்ட ஐம்படைத்தாலி ஒன்றினை அணிந்தனர் என புறநானூறு, அகநானூறு போன்ற இலக்கியக் குறிப்புகளில் அறியலாம்.

ஆடல், பாடல் கலைகளிலும் பமந்தமிழர் சிறப்புற்றிருந்தனர். முருக வழிபாட்டிலே இடம் பெற்ற வேலன் வெறியாட்டு விழாவிலே ஆடவரும். மகளிரும் கைகோர்த்து குரவைக் கூத்து ஆடி மகிழ்வர் என மதுரைக் காஞ்சி யும், சிறுபறை ஒலிக்கப் பெண்கள் அடுவதும், கட்டிடம், ஒவியக்கலை பற் றிய இடத்து "ஒவியம் ஒக்தநல்மனை" என அகநாநூறும், சரவைக் கூத்து- நெய்தல் மக்களது பொழுதுபோக்கு என மதுரைக் காஞ்சியும் குறிப்பிடும். முருகவழிபாடு நடைபெறும் இடங்களில் குறமகள் கோடும் மணியும் ஒலிக்க யாவரும் வியக்கத்தக்க வகையிலே இசைக்க ஏற்ப இத்தகைய கூத்துக்கள் நடைபெற்றன. இவை துன்பங்களை நீக்குதற்பொருட்டு வேலவனை வேண்டி வழிபடும் கூத்தாக விளங்கியதென மதுரைக் காஞ்சி கூறும்.

“வெறியறி சிறப்பின் செவ்வாய் வேலனின்

வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும்” (தொல், பொ. 1-2)

என்றவாறு வேலவனை வழிபடும் மகளிரும் கைகோர்த்து ஆடி வழிபடுதலை கவித்தொசையும் கூறும், அத்துடன் பாணர், கூத்தர், விறலியர் பற்றியும் அவற்றிலே திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் பற்றியும் பெருயாழ், சிறுயாழ் பற்றிப் புறநாநூற்றிலும் குழல், சங்கு பற்றிப் பகிற்றுப் பத்திலும் வரும் செய்கிகளிலிருந்து பண்டைத் தமிழர்களது வாழ்விலே சகல கலைகளும் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

பண்டைக் காலத்திலே கலைபண்பாட்டு வளர்ச்சியினை நோக்கு மிடத்து 64 கலைகள் இருந்தன என மணிமேகலை என்னும் காப்பியம்

சூறும். வடமொழியிலே காமசூத்திரம் எழுதிய வாத்சாயனரும் 64 கலைகளைக் குறித்துள்ளார். பத்த வரலாறு சூறும் லலிதசாஸ்திரமும் இவ்வாறே சூறும். எனவே ஆயகலைகள் 64 என குமரகுருபரரும் போற்றினார். சமண நூல்களிலே ஆடவர் கலைகள் 72 எனவும் பாவையர் கலைகள் 64 எனவும் பகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே அக்கால மக்கள் உண்டு உறங்குவதுடன் அமைதியடையாது வேறு இன்பங்களையும் விரும்பியதால் அத்தகைய இன்பமளிக்கும் கலைகளை அழகுக்கலை, இன்பக்கலை, கவின்கலை, நுண்கலை என வேறுபடுத்தி வளர்த்துக் கொடுத்தனர். இக்கலைகளின் பெரு வளர்ச்சிகளை பிற்காலம் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களில் சிறப்பாகக் காணமுடியும். பெருமை பொருந்திய இசைக்கலை, காவியக்கலை என்பவற்றை தமிழர்கள் இயல், இசை, நாடகம் என மூன்றாக வகுத்தனர். இவை அனைத்தும் பார்த்தும், கேட்டும், நடித்தும், பாடியும், ஆடியும், இரசித்தும் இன்புற்று வளர்த்த காரணத்தினால் அனைத்தும் நுண்கலைகள் எனவும் போற்றப்பட்டன. இக்கலைகளே மனித நாகரிக வரலாற்றினையும் பண்பாட்டையும் நின்று நிலவச் செய்வனவாகும்.

மனிதனது நல்வாழ்வுக்குவகின்ற தொழில்கள் அனைத்தையுமே கலைகள் என்று கூறலாம். இக்கையை தொழில்கலைகளின் சிறப்பினை பாரதியார் 'காவியம் செய்வோம் நல்ல காடுவளர்ப்போம் கலை வளர்ப்போம் கொல்லருலை வளர்ப்போம் ஓவியம் செய்வோம் நல்ல ஊசிகள் செய்வோம் உலகக் தொழில் அனைத்தும் உவந்து செய்வோம்' எனத் தமிழரது கலைத் திறத்தின் உயர்வினைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

மனிதனை மனிதனாக்குவதில் தெய்வீகக் கலைகள் பெரும்பங்கு வகித்தன. அகிலஉலகினையும் சகல உயிரினங்களையுமே கலைக்கண்கொண்டுநோக்கி அதனுள் உறையும் தெய்வீகக்கை இக்கலைகளே வெளிப்படுத்தும் கருவிகளாக அமைந்தன. இலக்கியக்கலை, தத்துவக்கலை என்பன இவற்றிலே பெரும் பங்கு வகித்தன.

“ஆனந்தம் ஆடரங்கம்..... பல்லியம்
வாச்சியம் ஆனந்தக் கூத்துகந்தானுக்கு
அகில சராசரம்.....”

என்று அகிலமனைக்கையும் கலைவளர்ச்சியில் நன்கு தெளிய வைத்தார் திருமூலர். இசை நடன தத்துவங்களையே புனிதமான கலைகளாகக் காட்டியது திருமந்திரம். ஈழத்துக் கலாயோகி டாக்டர் ஆனந்தக் குமாரசாமி இத் தெய்வீக நிலையினை மேலும் புலப்படுத்துகையில் “வானத்தையும், கடலையும், பூக்களையும், கல்லையும் காதலித்து முத்திச் சுவையினை மூன்றே அறிந்த அனுபூதிமான்களும் இந்தக் 'கலை' என்ற அரண்மனையிலே ஆறுதலடைந்தனர்” என வியந்து போற்றினார். அன்னார் தமிழர் பண்பாட்டின் தனித்துவமான கலைவளர்ச்சியினை மேனாட்டிற்கும் தனது 'சிவானந்த நடனம்' என்ற நூலின் மூலமாக உலகிற்கு உணர்த்திய மாமனிதருமாவார்.

கலையும் ஆராதனையும் தமிழர் வாழ்விலே நெருங்கிய தொடர்பு உடையவை. கலையே பக்தி; பக்தியே கலை எனப் பரிணமித்த காலம் தமிழ் நாட்டிலே நாயன்மார் காலமாகும். "நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்க்கும் சம்பந்தர்" எனவும் "கலைகள் வந்திறைஞ்சும் கழல் ஒத்தனோர்" என அப்பரும் "கலை மலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்" எனவும் "உவமையில் லாக் கலைஞானம்" எனப் பெரியபுராணமும், "உயிர்தரு ஞானமுபதேச முத் தமிழின் கலையும் கரைகண்டு" எனப் பட்டினத்தாரும் கூட தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கலையினையும் பண்பாட்டையும் விதந்து போற்றியதை வரலாறு நமக்கு எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

இவ்வாறாக கி. பி. 6ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழர் சமுதாய வாழ்விலே அடுத்துவந்த பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர நாயக்கர் ஆட்சிக் காலங்களிலே-கட்டிட, சிற்ப, ஓவிய, இசையுடன், நாடகக் கலைகள் பல்கிப் பெருகின. அதன் காரணமாக சோழர் ஆட்சியுடன் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் தமிழ் மக்களது பண்பாட்டு மரபுகளும், கதைகள் வாயிலாக ஏற்பட்ட சிற்ப, ஓவிய, கலைவளர்ச்சிகளும் பெரும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக தமிழரது கலை பண்பாட்டுப் பெருமைகளை உலகப் புகழ்வாய்ந்த அளவிலே வளர்ச்சி அடையவும் அவை தூண்டுகோலாயின. கலைகளைப் போற்றும் தமிழரது உயர்ந்த இலக்கியங்கள் ஒழுக்க அடிப்படையிலேயே அவர்களது வாழ்வில் போற்றப்பட்டன. "ஒழுக்கமற்ற கலைவளர்ச்சியானது குணப்படுத்த முடியாத தொற்றுநோய் போன்றது" என்றார் டாக்டர் ஆனந்தக் குமாரசாமி. "கலை என்பது தன்னலமும் பழிபாவங்களும் நிறைந்த உலகிலிருந்து நம்மை அப்பால் அழைத்துச் செல்லவல்லது" என்றார் கவிஞர் தாகூர். அதனால் தமிழ் மக்களது வாழ்விலே வளர்ச்சியடைந்த கலைகள் யாவும் தெய்வீகநிலைக்கு மனிதனை இட்டுச் செல்வது மட்டுமன்றி - மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கும் உதவுவதனையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தன எனக் கூறுவதில் தவறில்லை.

உதவிய நூல்கள்

தமிழக வரலாறு, டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
தமிழகக் கலைகள், டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
தமிழர்சால்பு, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
பண்டைய கடலோடிகள், எலியட்சிமித்

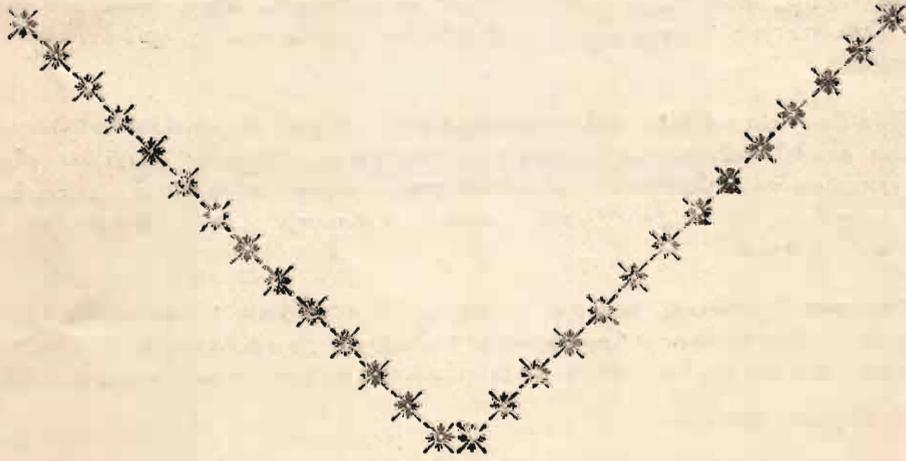
சங்க இலக்கியங்கள், சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.

Dance of Shiva, Dr. Anandacumarasamy

Introduction to Indian Art, E. B. Havel.

சாஸிங்கா ரெஸ்ட் இன்

54²/₃ ழுதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு - 11

T. P. 449451 331163

சிவாலயக் கிரியைகளும் அவற்றின் முறைகளும் சில குறிப்புகள் :-

பிரம்மஸ்ரீ. ம. பாலகைலாசநாத சர்மா (B. A. Hons)
நயினாதீவு.

சிவனை முழுமுதற் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவ சமயமாகும். சைவத் திருக்கோயில்களில் நிகழும் கிரியைகள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பன சிவாகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. "ஆகம- என்பது தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் அறிவு அல்லது முறை" எனச் சொல் விளக்கம் பொருள்படும். இவை சிவபரமாக வைத்துப் பேசப்படுவதால் "சிவாகமங்கள்" எனப்படுகின்றன. காமிகாதி முதல் வரதுளம் ஈறாக சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். இவ்விருபத்தெட்டாகமங்களிலும் கிரியை பற்றிய விளக்கங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் விரிவாகவும், சிறப்பாகவும் விளக்கும் பகுதியே "கிரியாபாதம்" எனப்படும். இப்பிரிவே ஆகமங்களில் முக்கியமான விரிந்த பகுதியாகும்.

இக்கிரியா பாதத்திலே கிரியைகளுக்குத்தான் முதலிடம் அளிக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதியிலே திருக்கோயில்களிலே அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கிரியைகள் பற்றிய விடயங்களை மூன்று பாகங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவை கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் எனவும், பிரதிஷ்டாதி உற்கலாந்தம் எனவும் உற்சலாதி பிராயச்சித்தாந்தம் எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

"கர்ஷணம் என்பது உழுதல் எனவும், ஆகர்ஷித்தல்" எனவும் நேரடியாகப் பொருள்படும். இறைவனை "ஆகர்ஷணம்" செய்வது முதற்கொண்டு பிரதிஷ்டை வரை செய்வதான கிரியைகளுக்கு கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் என வழங்கப்படுகின்றது. இங்கு பிரதிஷ்டா என்பது -

ப்ரகர்ஷணதிஷ்டதி அநயாப்ரக்ரியா சிவ: இது பிரதிஷ்டா என பிரதிஷ்டைக்கு விளக்கமளிப்பர். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தும், கடந்தும் உள்ளும், புறமும் இருப்பராகிய சிவன் பிரதிஷ்டாவிற்கு முன்பே ஆயைங்களிலும், திருமேனிகளிலும் நிறைந்து இருப்பினும் எந்தக் கிரியையினால் சாநிதித்தியமாக சிறப்புற விளங்குகின்றாரோ அதற்கு "பிரதிஷ்டா" எனப் பெயர் கூறப்படும்.

கோயில் அமைப்புக்கு முன்பு இறைவனை அவ்விடத்தில் ஆகர்ஷித்தல் வேண்டும். இக்கிரியையே முதலில் நடைபெறுவதால் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் எனும் சொல் விற்கு இறைவனை ஆகர்ஷிப்பது முதற்கொண்டு பிரதிஷ்டை செய்வது வரையுள்ள கிரியைகளை உள்ளடக்கும். இதனை "வாமதேவபத்தி" சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றது.

ஆகமங்களிலே கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் என்னும் கிரியை முறைகள் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பிரயோக முறையிலே ஆகமப்பத்தி கிரமமே மிகவும் முக்கியமாகின்றது. ஏனெனில் ஆகமங்களிலே கிரியைகளுக்கு எவ்வளவு முக்கியமிருக்கின்றதோ, அதனைவிட பத்திகளிலே கிரியைகளின் கிரமத்திற்கு - முறைக்கு - வரிசைக்கு முக்கியத்துவம் அதிகமாகின்றது. பிரதிஷ்டாதி உற்சலாந்தம் என்பதில் பிரதிஷ்டைக்கு பின்பு நிகழும் கிரியைகள் முதல் உற்சவம் வரையுள்ள கிரியைகளையும் அவற்றின் முறைகளையும் உள்ளடக்கும். உற்சலாதி பிராயச் சித்தாந்தம் என்பதில் உற்சவம் முதல் பிரயச் சித்தம் வரையுள்ள கிரியைகளையும் அவற்றின் முறைகளையும் உள்ளடக்கும். இவற்றின் விதிமுறைகளை மூல ஆகமங்களிலும், பிரயோக முறைகளை ஆகமப்பத்திகளிலும் சிறப்பாகக் காணலாம்.

மூல ஆகமங்களிலே பெரும்பாலும் கிரியைகள் தான் விஸ்தாரமாக விதி முறைகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளனவே தவிர, கிரியைகளின் கிரமம் - முறை - வரிசை தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை. ஆனால் கிரியைகளுக்கான பிரயோக முறைகளையும் கிரியைகளின் கிரமத்தையும் அவற்றிற்கான மந்திர முறைகளையும் தெளிவாக, விளக்குவனவே "பத்திகள்" ஆகும். இவற்றைத் தொகுத்து எழுதியவர்கள் "பத்தி ஆசிரியர்கள்" எனப்படுவர். இவை "பதினெண் பத்திகள்" எனவும், "பதினெண் பத்தி ஆசிரியர்கள்" எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் அரும்பாடுபட்டு மூல ஆகமங்களின் விதிஸ்தோத்திரங்களை பிரமாணமாகக் கொண்டு பிரயோக முறைகளில் தொகுத்து அமைக்கப்பட்டனவே இப்பதி திகளாகும். இவை 'பெரும்பாலும் தமது ஆசிரியர்களின் பெயரையே முதன்மையாகக் கொண்டமையும், உதாரணமாக "சோம சம்பு பத்தி" அகோர சிவாச்சாரியார் பத்தி, வாமதேவ பத்தி" என ஆசிரியர்களைக் குறித்து வரும். இவற்றில் அஹோர சிவாச்சாரியாரின் பத்தி மிகவும் பிரசித்தமானதும், அதிகளவு நடைமுறையில் காணப்படுவதாகும். இப்பத்தி கிரியாக்ரம ஜோதிகளைக் கிரியாகாண்ட கிரமரவளி" எனவும் சிறப்பித்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திருக்கோயில் அமைத்து அங்கே இறைவனை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கான கிரியைகளை பதினெண் பத்தியாசிரியர்கள் பலவீதமாகப் பிரித்தும், வரிசைப்படுத்தியும் கூறியுள்ளனர். பத்தியாசிரியர்கள் தங்கள் பத்தி ஒவ்வொன்றிற்கும் எந்தெந்த மூல ஆகமங்களை பிரமாணமாகக் கொண்டனர் என்பதை இசைவாகக் கண்டறிவது மிகவும் கடினமாகும். கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் என்ற கும்பாபிஷேக கிரியை முறைகளை "வாமதேவ பத்தி" "சதுஷ் ஷஷ்டி கிரியாமாலா" எனப் பெயரிட்டு அறுபத்து நான்கு கிரியைகளாகப் பிரித்து விஸ்தாரமாகக் கூறுகின்றது. அஹோர சிவாச்சாரியார் பத்தி கிரியைகளின் கிரமத்தை "பிரதிஷ்டா அனுக்கிரமணி" எனப் பெயரிட்டு வரிசைப்படுத்திக் கூறுகின்றது. இவற்றை நாற்பத்திரண்டு (42) கிரியைகளாகவும், நூற்றி முப்பது (130) கிரியைகளாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. இதன் விரிவாக்கத்தை அஹோர சிவாச்சாரியாரின் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதியின் அனுக்கிரமணியில் காணலாம். அச்சவேலி குமாரசாயிக் குருக்கள் அவர்களின் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டா விதியிலும் அனுக்கிரமணியே கிரியைப் பிரயோகத்திற்கு முதன்மையாக அமைந்துள்ளது.

இவையனைத்தையும் சுருக்கி "அஷ்டாதச கிரியாவளி" (பதினெட்டுக் கிரியைகளுக்கான கிரமம்) எனவும் குறிப்பிடும் முறையும் உண்டு. இந்த அஷ்டாதச கிரியாவளியும் இருவிதமாகக் கிடைக்கின்றன. எனினும் இவ்விரண்டு அஷ்டாதச கிரியாவளி களுக்கும் "கிரமத்தில்" தான் வேறுபாடு உள்ளதே தவிர மூக்கியமான "கிரியைகள் பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே உள்ளன" என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஓர் அடிப்படைக்

கருத்தினை மையமாகக் கொண்டே இரண்டு கிரமங்களிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக முதலில் நூதன மூர்த்திகளுக்குரிய கிரிபைகளைச் செய்து வீட்டுப் பின்பு யாகபூஜை, ஜபம், ஹோமம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்வது என்னும் அடிப்படையில் ஒரு "அஷ்டாதச கிரியாவளியுள்ளது" மற்றைய முறையெனில் யாக பூஜை, ஜபம், ஹோமங்கள் ஆகியவற்றைத் தொடங்கி பின்பு நூதன மூர்த்திகளுக்குரிய கிரியைகளைச் செய்தல் எனும் அடிப்படையில் மற்றொரு "அஷ்டாதச கிரியாவளி" அமைந்துள்ளது. இவற்றின் விஸ்தார பக்ஷங்களை "சிவப் பிரதிஷ்டா விதி, சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி" ஆகிய பத்ததிகளில் காணலாம். இவை உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற நிலைகளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து பூஜைக்குரிய காலங்களைப் பற்றி நோக்கும் போது இவற்றின் விதிகளை மூலாகமங்களிலே தெளிவாகக் காணலாம். முதலிக் அதிகளவு நடைமுறையில் இருக்கும் காமிகாகம விதிமுறைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

முதலிக் கால பேதத்தை குறிப்பிடும்போது காமமானது ஒன்றே ஆதனால் பேதமில்லாமல் உச்சவாஸாதி பேதத்தால் இரவு பகல் ரூபமான கால பேதத்தைக் கூறலாம். "காமிகத்தில் அறுபது உச்சவாஸகங்களை ஒரு பிராணம் என்றும் ஆறு பிராணம் ஒரு கடிவை எனவும், அறுபது கடிவை ஒரு அஹாராதிரம்" என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஏழரை கடிவைகளுடைய யாமம் என்கிற பெயரை உடைய எட்டு 'சந்திகை:' இருக்கும் என்றும் கூறுகிறது. எனவே இந்த எட்டுச் சந்திகளிலும் பூஜை செய்வது உத்தமோத்தமம் என்று அறிந்து கொள்வலாம். இந்த எட்டு சந்தி காலங்களில் பூஜை இல்லை யூரால் கிரமமாக அதமபாவத்தையடைந்து ஒன்பது பேதமாகின்றது. இவ்விஷயமானது காமிகாமத்தில் எட்டு, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று என்ற பாரதியாமங்களில் பூஜைக் காலங்களை அமைத்துச் செய்வதால் மேற்கூறிய ஒன்பதுவிதமாக ஆகுவது என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

காரணாகமத்தில் மஹாசந்தியினுடைய ஏழரைக் கடிகாலத்தில் செய்யவேண்டிய கிரியைகளுடைய வினக்கத்தைக் கூறியிருக்கின்றது. எப்படியெனின் ஸ்நானத்திற்கும் நித்தியோபசவத்திற்கும் இரு நாழிகையெனவும், அர்ச்சனை, நரித்தனம் என்பவற்றிற்கு ஒரு நாழிகையெனவும், நிவேதனம், பஸிப்பிராதனம் நிதியாகனி காரியத்திற்கு அரை நாழிகையெனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவை மஹாஸந்தியா, மஹாசந்தியர்ச்சனை என விபரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அஜிதாகமத்தில் எட்டு யாமங்களிலும் பூஜிக்க வேண்டுமெனக்கூறி, எட்டுக்காலங்களில் ஐந்து உத்தமம் எனவும், மூன்று மத்திமம் எனவும், இரண்டு அதமம் எனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாஸ்திரீயமாக இரவு நான்கு காலங்கள் பகல் நான்கு காலங்கள் பூஜைகளைச் செய்தால் உத்தமோத்தமம் என்றும், பகல் நான்கு காலங்களில் இரவு மூன்று காலங்கள் பூஜை செய்தால் உத்தம மத்யமம் என்றும், பகல் நான்கு காலங்கள் இரவு இரண்டு காலங்கள் பூஜை செய்தால் உத்தமாதமம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காலை, மதியம், சாயங்காலம், இரவு, இரண்டாவது ஜாமம், அர்த்தஜாமம் ஆகிய காலங்களுக்குரிய பூஜை மத்யமோத்தமம் என்றும், காலை, மாலை காலங்களில் செய்யும் பூஜை மத்ய மத்யமம் என்றும், காலை, மதியம், மாலைகளில் செய்யும் பூஜை மத்யமாதமம் என்றும் காலை, மாலைகளில் செய்யும் பூஜை அதமோத்தமம் என்றும், ஒரு நாளில் ஒரு நடவை மட்டும் செய்யும் பூஜை அதம் மத்யம் என்று எட்டுக்காலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளில் ஹவீர் நிவேதனந்தமான பூஜை "சுத்தம்" என்றும் நித்தியோம் வலமான பூஜை "மிஸ்ரம்" என்றும் நர்த்தனார்த்தமான பூஜை "ஸங்கீர்ணம்" என்றும் மூன்று பிரிவுகளாகவும் வசய்யலாம் காலை, மதியம், சாயங்காலங்களில் மிஸ்ரம் அல்லது சிங்கீர்ண பூஜையைச் செய்ய வேண்டும். உபசந்தியா பூஜையை சாந்தியத் இருந்தால் மிஸ்ர சங்கீர்ணங்களை செய்யாமல் சுத்த பூஜை மட்டுமே செய்ய வேண்டும். சூர்யோதயத்துக்கு பின்பு ஒரு யாமகாலத்தில் செய்யும் பூஜையை பூர்வ சந்தியா அல்லது மஹாசந்தியா என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பகலில் இரண்டு மஹாசந்தியா, இரண்டு உப சந்தியாக்களும், இரவில் ஒரு மஹாசந்தியா, மூன்று உபசந்தியாக்களும் செய்ய வேண்டும். என அஜிந்தாகமம் கூறுகின்றது.

மேலும் நடைபெறுகின்ற பூஜாக் கிரமத்தில் வித்தியாசம் உண்டானால் பிராயச் சித்தம் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. காலநேரம் மாறி வித்தியாசமாகச் செய்தால் உலகத்திற்கும், ஷேமத்திற்கும் தாழ்வு வருவதால் அதனை நிவர்த்தி செய்ய நியமிக்கப்பட்டவரே பிராயச் சித்தம் செய்ய வேண்டும் என அஜிதம் கூறுகிறது.

காமிகாகமத்தில் பூர்வகாலத்தில் இடைவிடாமல் நடைபெறுகின்ற விஷயத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் விரோதமாக இருந்தால் அதனை நிவர்த்தி செய்து அனூசானக் கிராமத்திற்கு அதிகமாக நடந்தால் தோஷமில்லை. ஏதாவது நிமித்தம் உண்டானால், குறிப்பாக கிரஹன நிமித்தம், மாசபூஜா நிமித்தம் செய்கின்ற பூஜாதிகள் "நைமித்தகங்கள்" எனப்படும். புத்திரர் முதலிய காமோதேசத்தால் செய்கின்ற விஷேச பூஜைகள் "காம்யம்" எனக் கூறப்படும். இந்த காம்ய பூஜைகளுக்கு கால நியமம் கிடையாது. எப்போது விருப்பம் நிறைவேறுமோ, அப்போது காம்ய பூஜையைச் செய்யலாம். காம்ய பூஜைகளை நித்ய பூஜைகளோடு கூடிச் செய்யக் கூடாது என்று சூட்சுமாகமம் கூறுகின்றது.

சூட்சுமாகமத்தில் பூஜையானது ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. "பிரக்ருத காலம்" எனவும், "சூட்சுமஸ்தூல காலம்" எனவும் இருவிதமாகவும் இருக்கிறது. லௌகிகமாக நாங்கள் உபயோகிக்கின்ற காலமானது "ஸ்தூலம்" என்றும் ஆத்யாத்ம விஷயகாலமானது "சூட்சுமம்" என்றும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆகையால் சூட்சுமாகாலத்தை விசுவகாரத்தின் பொருட்டு விசாரம் செய்யலாம். சூட்சுமாகமம் யோகிகள் நான்கு முறை கண் சிமிட்டுதல் ஒரு "திருடி" எனவும் இரு திருடி ஒரு லவம், இரு லவம் ஒரு நிமிடம், பதினைந்து நிமிடம் ஒரு காஷ்டா; முப்பது காஷ்டா ஒரு கலை, முப்பது கலை ஒரு முகூர்த்தம்; ஏழு கடிவை ஒரு யாமம். எட்டு யாமம் ஒரு அஹரோ ராத்ரம்" என நியமங்களைக் கூறுகிறது. எட்டு யாமங்களிலும் அர்ச்சனை முதலியவை செய்வது உத்தம பூஜையாகும். நான்கு சந்திகளின் காலத்தில் செய்வது மத்யமபூஜை. மூன்று சந்திகளில் செய்கிறது பூஜை அதம பூஜையாகும். உப சந்தியர் மஹாசந்தியா காலங்களில் பூஜைகளைச் செய்தாலும் பூஜைக்கு அல்கமான உற்சவத்தை முன்மே சந்தியா காலத்தில் செய்யவேண்டும். பஸிப்பிரதனம், அபிஷேகம், நிவேதனாந்தம், தீப நீராஞ்சனாந்தம் என்பன ஒரு சந்திதியிலாவது அவசியம் செய்யவேண்டும் என்று சூட்சுமாகமம் கூறுகின்றது.

அம்சமதாகமம் நித்திய பூஜைகளைச் செய்த பின்பு நைமித்திகத்தைச் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. சந்தியாகால பூஜையானது நைவேத்யந்த, பல்யந்த, தீபதானந்த மாகிய மூன்று விதமாக இருப்பதால் இந்த நித்தியமான கர்மாசனத்தில் நைமித்திகத்தைச் செய்யும்போது ஆசார்யர் மற்றும் அர்ச்சகர் எனக்கூறியிருப்பதால்

நெய்திகத்தை ஆசார்யனே செய்யவேண்டும். நிதிய பூஜையை அர்ச்சகன் மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என அம்சமதாகமம் கூறுகின்றது. நெய்தித்தியத்தை சாகல்ய, பாவன, சாந்திக, மாங்கல்யம் என பிரித்துக் கூறுகின்றது. "சாகல்யத்தில்"; துவார பூஜை தொடங்கி நிவேதனாந்தமானது வரையும் அடங்கும் ஹோமங்கள் தொடக்கம் பலிப்பிராதனமானது "பாவனம்" என்றும், தூபம் முதற் கொண்டு நர்த்தனாந்தம் வரை "சாந்திகம்" என்றும் துவாரபூஜை முதற்கொண்டு தாண்டவம் நிருத்தாந்தம் வரை "மாங்கல்யம்" என்றும் அம்சமதாகமம் கூறுகின்றது. இவைகளின் முடிவில் நித்திய சந்தியை அடைந்தால் அதையும் ஆசார்யனே செய்யவேண்டும் மற்றும் நித்திய நெய்தித்திக காம்யங்கள் "நித்தியம்" எனவும் "ஆகந்துக நித்தியம்" எனவும் இருவகையாகும்.

எவ்வாறெனில் தினமும் செய்யும் சந்தியார்ச்சனை "நித்தியம்" எனவும், ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் விஷேச நாட்களான அஷ்டமி, பிரதோசம், அமாவாசை மேஷாதி, சங்கிராந்தி முதலிய பூஜைகள் "ஆகந்துக நித்தியம்" எனவும் அறியப்படுகின்றது. இவற்றையும் அர்ச்சகரே செய்யவேண்டும்.

நெய்தித்தியத்திலும் "நெய்தித்திகம்" "ஆகந்துக நெய்தித்திகம்" என இருவகையுண்டு, இந்த நெய்தித்திகமானது தர்பணாதி, பிரதிஷ்டானம் கர்மாக்களைக் கொண்டது. இவற்றை ஆசார்யரே செய்ய வேண்டும், காம்ய பூஜையானது "பாஷ்யம், ஆபயந்தரம்" என இரண்டு வகையாகப் பிரசித்தமானது. பலனுக்காகச் செய்கின்ற கார்யமானது "பாஹ்ய காம்யம்" எனவும், மோக்ஷத்திற்காக சித்தசக்தி அர்த்தமாகி செய்யப்படும் கார்யம் "ஆபயந்தரம்" எனவும் அறிபவும். இவை ஆரார்யனால் செய்யப்படவேண்டியவை, நித்தியமும் நெய்தித்தியமும் ஒரே காலத்தில் வந்தால் இரண்டும் ஸ்நான நிவேதன ஹோமம் முதலியவைகளை கிரமமாக ஒரே நேரத்தில் சேர்த்துச் செய்யலாம். ஆனால் ஆசார்யனே செய்யவேண்டும். பூர்வோத்தமான சந்தியா காலத்தை மீறிச் செய்யப்படும் பூஜைமுறை "அபிசார கர்மா" என அறியப்படுகின்றது.

பூஜைக்குரிய காலங்களையும் அவற்றின் முறைகளையும் காமிகம், காரணம் அஜிதம், குட்சம், அம்சமதாகமங்கள் மேற்கூறிய முறைகளில் சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் கூறியிருப்பது நோக்கத் தகுந்தவை ஆகும்.

திருக்கோயில் வழிபாடு

திரு. கோ. தில்லைநாதன் B.A.Dip in.Ed., S. L. P. S.

உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் - நெடுந்தீவு

ஸீவமக்கள் திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒழுகுபவர்கள். 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்றும் திருக்கோயில் இல்லாத ஊர், ஊர் அல்ல, அடவிகாடே என்றும், 'கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறி உள்ளமை நோக்கற்பாலது. திருக்கோயில்கள் இறைவனது திருவருள் சுரக்கின்ற கினித இடங்கள். இவற்றை தூய்மைபாகவும், புனிதமாகவும் வைத்திருக்க வேண்டியது வழிபடுபவர்களின் கடமையாகும். அவ்வாறே கோயிலுக்குச் செல்பவர்களும் நீராடித் தோய்த்துலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து விபூதி தரித்து, புறத்தூய்மை பெற்று, அகத்தையும் தூய்மைப்படுத்தி இறைவனையே சிந்தித்தபடியும், அவனின் திவ்விய நாமங்களையே உச்சரித்தபடியும் புனிதர்களாகச் செல்லுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபாடு செய்தலே முறையானது. ஆயினும் உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அவ்வாறே செய்தல் இயலாதகாரியமாகும். ஆகவே, விசேடதினங்களிலாவது நாங்கள் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறு பெரியவர்கள் சிறுவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது பெற்றோர்கள் தம்பிள்ளைகளை இளம்பராயத்தில் இருந்தே கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று இறைவனை வழிபாடு செய்யும் பழக்கத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும். எதனையும் பழக்கத்திற்கு கொண்டு வரும் போது தான் அது வழக்கமாகின்றது. தொடர்ந்து பழக்கம் இறுதிவரை செல்கின்றது. ஐந்தில் வளைவது தான் ஐம்பதிலும் வளையும் இதனைப் பெற்றோர் உணர வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு கோயிற் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

நித்தியமும் நியமமாக ஆலய தரிசனம் செய்ய இயலாதவர்கள் விசேட தினங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்ற வெள்ளிக்கிழமை, சோமவாரம், மங்கலவாரம், பிரதோசம், பெளர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சூரிய கிரகணம், சந்திர கிரகணம், சிவராத்திரி நவராத்திரி ஆகிய புண்ணிய காலங்களில் ஆயினும் சுளாமி தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். கோயில்களில் நைமித்திய கிரியைகள், மஹோற்சவம் ஆகியன நடைபெறும் காலங்களிலும் பொங்கல், மடை, அலங்கார திருவிழாக்கள் நடைபெறும் தினங்களிலும் விரதங்கள் அநுட்டிக்கப்படும் நாட்களிலும் தவறாது ஆலய தரிசனம் செய்தல் வேண்டும்.

சைவ நன்மக்கள் தம் வாழ்நாட்களில் இயல்புக்கு ஏற்றவகையில் நாயன்மார்களினால் பாடல் பெற்ற தலங்களுக்கும், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தச் சிறப்புப் பெற்ற தலங்களுக்கும் யாத்திரை மேற்கொள்வது புண்ணிய கருமமாகும்.

ஆம்மை அப்பனாக விளங்கும் கடவுளைத் தரிசிக்கச் செல்லும் போது வெறும் கையோடு செல்வது ஆகாது. தேங்காய், பழம், வெற்றிலை முதலிய நிவேதனப் பொருட்டுடனேயே செல்ல வேண்டும். இவற்றைக் கொண்டு செல்ல இயலாதவர்கள் அபிஷே

சத் துக்குரிய பால், இளநீர், மலர்கள் என்பவற்றுள் ஏதாவதையாதல் கொண்டு செகில வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டு செல்ல இயலாதவர்கள் 'யாவருக்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சினை' என்ற திரு மந்திர வாக்கின்படி வில்வம், அறுகு, முட்கிழுவை போன்ற பத் திரங்களையாவது எடுத்துச் சென்று வழிபட வேண்டும்.

திருக்கோயிலை அடைந்ததும், அங்குள்ள நீர் நிலைகளில் முகம், கை, கால்கள் ஆலம்பிக் கொண்டு கோபுரத்தை வணங்கி விட்டு கூப்பிய கரங்களுடன் திருமுறைகளை ஓதிக்கொண்டு, இறைவனையே சிந்தித்தவண்ணம் பக்தி சிரத்தையுடன் உள்களே சென்று முறைப்படி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும், பாதரசைகளுடனோ, தலையில் தொப்பி, தலைப்பாகை அணிந்தோ ஆலயத்தினுட் பிரவேசிக்கக் கூடாது. ஆண்கள் சட்டைதரித் துக் கொண்டும் மேலங்கியுடனும் உட்பிரகாரத்துக்குள் செல்வதைத் தவிர்த்துக்கொள் ளல் வேண்டும்.

ஆலயத்தினுள் தூய்மை பேணப்படவேண்டும். வீண்வாரித்தைகள் பேசுதல், உரத் துச் சத்தமிடுதல், ஓடிவிளையாடுதல் என்பன ஆலயத்தின் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத் தும் செயல்கள் சிவாச்சாரியார்களின் நெறிப்படுத்தலிலேயே கருமங்கள் ஆற்ற படவேண் டும். அவர்கள் வணக்கத்துக்குரியவர்கள் எப்பொழுதும் இறைவன் திருமேனியைத் தீண்டும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் அல்லவா?

ஆலயத்தில் திருத்தொண்டுகள் செய்ய வேண்டியது அவசியம். இது சரியை வழி பாடாகும். அப்பர் காட்டிய அன்பு நெறி இதவாகும். எல்லோருக்கும் இயலக்கூடியது. அன்னதானம் வழங்கி ஏழைகளைத் திருவமுது செய்வித்தல் புண்ணிய கைங்கரியமாகும். திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாத குற்றங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். குற்றங்களைச் செய்வதால் குளிக்கப் போய் சேற பூசியவர்களின் நிலைக்கு ஆளாவோம்.

கோயில்களில் நித்திய, நைமித்திய பூசை வழிபாடுகளை நடைபெற்றாலேயே மக்கள் நலம் பெறுவர், நாட்டில் சீரும், சிறப்பும், சாந்தியும், அமைதியும் நிலைபெறும். உலகம் வாழத் தகுந்த இடமாக மலர்ச்சி பெறும் என்பதனை நயினை நம்பகைபதி ஸ்ரீ பத்திர காளி அம்பாள் சமீத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி ஆலய கும்பாபிஷேக தினமான இந் நன் னாளில் உணர்வோமாக.

காப்பது விரதம்

பா. சர்வேஸ்வர சர்மா
யா / பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை
இறுதிவருட சிறப்புக்கலை மாணவன்

“மரணம் என்றால் என்ன? என்று ஆதி சங்கரரை ஒரு சீடர் கேட்டார். அதற்கு அவர் “ஸ்ரீ பகவத் விஸ்மரணமேவ மரணம்” என்றார். விஸ்மரணம் - என்றால் மறதி என்பது கருத்தாகும். இறைவனை எக்கணமும் மறக்கக்கூடாது.

“புழுவாய்ப் புறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரம் தரல் வேண்டும்” - எனக் கேட்டார் அப்பர் சுவாமிகள்.

“மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்” - எனக் கேட்டார் காரைக்காலம்மையார்.

“நீள நினைந்தடியேன் உமை நித்தலும் கைதொழுவேன்” என்று.

இறைவன் மீது தொடர்ந்து அன்பு வைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்தனை செய்தவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

இறை சிந்தனையிலிருந்து எமை விடுபடாமல் என்றும் காப்பது விரதம் ஆகும். விரதம் என்பது எல்லாச் சமயத்தினருக்கும் பொதுவானதாகும்.

விரதம் என்றால் ஒழுங்கு என்ற பொருளைத் தரக்கூடியதாக உள்ளது. “ரித” என்ற சொல் வேதகாலங்களில் உலக நியதி, ஒழுங்கு என்ற பொருளில் உபயோகிக்கப்பட்டது. வருணபகவானை இந்த ஒழுங்கைக் காப்பவனாகக் கூறப்பட்டது. இதனால் “ரிதஸ்ய கோபன்” என்ற சிறப்புப் பெயரால் வருணை அழைக்கப்பட்டான்.

விரதம் என்பதற்கு மேலும் பல கருத்துக்களை நாம் கூறலாம். ஆணை, விருப்பம், கடமை என்ற பல பொருள் இருப்பதைக் காணலாம்.

சதபதப் பிராமணத்தில் விரதம், உபவாசம் பற்றிய செய்திகள் உண்டு. விரதம் அனுஷ்டிப்பவன் தூய்மையானவனாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை விடுக்கப்பட்டுள்ளது. விரத நாட்களில் அகத்தூய்மை புறத்தூய்மை இரண்டும் மிக அவசியமானதாகக் கூறப்படுகிறது. புலன்களைப் பொறிகளின் வழிசெல்லவிடாமல் காப்பது விரதமாகும்.

“பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்”

என வள்ளுவர் தனது கடவுள் வாழ்த்தில் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

ஐம்புல ஆசைகளையும் ஒழித்த கடவுளின் உண்மையான ஒழுக்க நெறியில் நின்றவர் பிறப்பு, இறப்பு இன்றி நீடு வாழ்வார் என்பது பரிமலழகர் தரும விளக்கம். ஆதனையே விரதம் அனுஷ்டிப்பவரும் பின்பற்றும் ஓர் ஒழுக்கமாகக் கொள்ள முடியும்.

ஐம்புல ஆசைகளையும் ஒடுக்கி கடவுளின்பால் அன்பு வைத்து தமது பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டும். புல உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், இறைவனை மறவாமல் இருக்கவுமே விரதங்கள் எமக்குத் துணைசெய்கின்றன. தை மாதம் முதல் மார்ச்சு மாதம் வரை பல விரதங்கள் பல தெய்வங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் விரதங்களால் நாம் இறைவனுக்கு "மீளா அடிமை" என்பதை உறுதி செய்கிறோம்.

விரதம் என்பது உணவை விடுவது மாத்திரமல்ல; தீய உணர்வையும் விடுவது என்பதாகும்.

“ஒல்லையாறி உள்ளமொன்றிக்
கள்ளமொழித்து வெய்ய
சொல்லையாறித் தூய்மை செய்து
காம வினையகற்றி
நல்லவாரே உன் தன் நாமம்
நாவில் நவின் நேத்தி
வல்லவாரே வந்து நல்காய்

வலி வலம் மேயவனே” எனச் சம்பந்தர் தமது பாடல் ஒன்றில் விரதம் பற்றிய ஆழமான கருத்தை மறைமுகமாகச் சொல்கிறார்.

“விரதமாவது மனம் பொறிவழிபோகாது நின்றல் பொருட்டு உணவை விடுத் தேனும், சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றினாலும் கடவுளை மெய்யன்போடு விதிப்படி விசேடமாக வழிபடல்” என நாவலர் பெருமான் கூறியருளினார்.

“அன்னம் நநிந்கிபாத் தத் விரதம்” அன்னத்தைப் பழிக்காதே; அதுவே விரதமாகும் என்பது லைத்தரிய உபநிடதம் கூறும் வசனமாகும். அன்னத்தை ஏளனம் செய்யாதே போற்று. அன்னத்தை அளவறிந்து உண்ணவேண்டும். அகனையும் இறைவனுக்கு நன்றி உணர்வோடு காண்பித்து உட்கொள்ள வேண்டும். நிவேதனம் என்றாலே அறிவித்தல் என்பதே பொருளாகும். இறைவனுடைய தயவில் நாங்கள் இருக்கிறோம். அவனுடைய உணவுப் பொருட்களையே நாங்கள் உண்கிறோம் என அவனிடம் விண்ணப்பித்தலே சுவாமி நிவேதனம் எனப்படுகிறது.

உணவு மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாகிறது. அவ்வுணவைத் தியாகம் செய்து அந்த உணவிற்கும் மேலாக இறை உணர்வை அத்தியாவசியப்படுத்துவதே விரதமாகிறது. “இரைதேடுவதோடு இறையையும் தேடு” எனச் சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

விரதத்தின் உச்சநிலை உபவாசம் என்பதாகும். உபவாசம் என்பதற்கு நேரடிச் சுருத்து அண்மையில் வசித்தல் என்பதாகும் இறைவனுக்கு அண்மையில் வசித்தலே உபவாசம் என இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. ஈழத்தவரிடையே கந்தசஷ்டி அறு நாட்களிலும் உபவாசம் இருக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. இந்த ஆறு நாட்களிலும் ஆலயச் சூழலில் பசுவும், இரவும் அடியார்கள் சூழ்ந்து இருப்பதை யாரும் அறியலாம். விரதத்திற்கு அங்கமாகச் சங்கற்பம் செய்தல், காப்புக் கட்டுதல், தானம் செய்தல், காகத்

திற்கு உணவு இடுதல் என்பன கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. உபவாசம் என்பது முற்றாக உணவை விடுதல் என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. எனினும் இறை வழிபாட்டிற்குப் பின் பால் பழம் என்பன உட்கொள்ள முடியும்.

நித்திய விரதம், காமிய விரதம், நிஷ்காமிய விரதம் என விரதங்களைப் பகுத்துக்கொள்ளலாம்.

தினந்தோறும் காலை உணவு உண்ணாமல் இறைவழிபாடு செய்து மக்தியானம் உணவு உண்பவர்கள் நித்திய விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்களாவர். காமிய விரதம் என்பது இன்ன நோக்கத்திற்காக இசனை அனுஷ்டிக்கிறேன் என்று சங்கற்பம் செய்து விரதம் அனுஷ்டிப்பதாகும். நிஷ்காமிய விரதம் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு அனுஷ்டிப்பதாகும். எவ்விரதமாயினும் எம்மைத் தூய்மைப்படுத்தி இறைஉணர்வை ஏற்படுத்தி பேரருள் பெறவைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

விரகங்களை, திதிவிரதம், நட்சத்திர விரதம், வாரவிரதம் என்ற மூன்று வகையாக நாம் வகுக்கலாம்.

வியாயகருக்கு சதார்த்தி, மருகனுக்கு சஷ்டி, விஷ்ணுவிற்கு ஏகாதசி, சிவனுக்கு திரயோதசி என்பன குறிப்பிடக்கூடிய திதி விரதங்களாகும். அமாவாசை, பெளர்ணமி போன்ற திதிகள் இறந்தோர்க்காக நாம் அனுஷ்டிக்கும் திதி விரதங்களாகும்.

தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உக்தரம், சிக்கிரைச் சித்திரை, வைகாசி விசாகம் ஆனி உக்திரம், ஆடப் பூரம், அவணி ரோகிணி, ஐப்பசிப்பரணி, கார்த்திகைக் கார்த்திகை, மார்கழித் திருவாதிரை என்பன நட்சத்திர விரதங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

பங்குனித்திதிகள், ஆடிச்செவ்வாய், அவணி ஞாயிறு, பாட்டாகிச் சனி, ஐப்பசிவெள்ளி கார்த்திகைத்திங்கள், மார்கழி ஞாயிறு என்பன வார விரதங்களாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட விரதங்களும் மேலும் பல விரதங்களும் காணாபக்ய, கௌமார வைஷ்ணவ, சைவ, சாக்த, செளர விரதங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

எவ்விரதமும் தொடர்ந்து பிடித்து வரும் ஒருவர் மேற்கொண்டு அதனைப் பின்பற்றாமையாகு போனால் அவ்விரதத்தை தான் அத்துடன் நிறுத்திக்கொள்வதாக அறிவித்து விரத உத்தியானம் செய்தல் வேண்டும். விரதம் என்பது கட்டுப்பாடு நிறைந்தது என்பதனையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. தொடர்ந்து ஆறுவருட்காலம் கற்கசஷ்டி விரத உபவாசம் இருப்பவர்கள் ஆறுவருட்கால முடிவில் அதை நிறுத்துவதாக இறைசந்திதியில் விண்ணப்பிப்பது மரபு.

விரதம் கைக்கொள்வதாக சங்கற்பம் அதாவது உறுதி செய்தவர் அதை நிறுத்தும் போது அறிவித்தலே விரத உத்தியானம் எனக் கூறப்படுகிறது. விரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பதற்காக விரதம் அனுஷ்டிப்பது விரதம் அல்ல. விரதத்தால் நாம் பின்பற்ற வேண்டியதைப் பின்பற்றுவதே விரதம்.

விரதகாலங்களில் நாம் கோபம்கொள்ளக் கூடாது, மது, மச்சம் மாமிசம் பர்வீப்பவர்கள் விரதம் கைக்கொள்ளும் தினத்திற்கு இருதினம் முன்பே அவற்றைக் கைவிடவேண்டும். நான் விரதம் பிடிக்கிறேன், எனக்குப் பசியாக இருக்கிறது என்று உணவுச் சிந்தனையில் ஈடுபடக்கூடாது. அழுக்காடை தரிக்கக்கூடாது தாம்பூலம் போடக்கூடாது, இவ்வாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள் பிரமச்சாரிய விரதம் பூணல் வேண்டும். கணவனின் அனுமதியில் லாமல் மனைவி விரதம் பிடிக்கமுடியாது. இவ்வாறு பல கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதே விரதம் என்பதாகும். இவற்றோடு மாதம் ஒருமுறையாவது மெளன விரதம் இருப்பது சாலச்சிறந்ததாகும்.

“மோனம் என்பது ஞான வரம்பாகும்” என்பது ஓளவை வாக்கு.

மஹோற்சவ காலங்களில் இதனை எவர்க்கும் எளிதாக விளக்கும் வகையில் உற்சவ முடிவில் மெளனோற்சவம் எனும் நிகழ்வு நடைபெறுவதை நாம் நோக்கலாம். ஆலயங்களிலே மெளனகுருவாக வீற்றிருப்பவர் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகும்.

விரதம், உபவாசம், மெளன விரதம் இவையாவும் மனிதனைச் சுத்தப்படுத்தி இறைவனை வசப்படுத்துவதாகும். விரதம் எம்மைக் காப்பதாகும். அத்துடன் விரதத்தையும் நாம் காப்பாற்றவேண்டும். அத்துடன் விரதமே ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்கு எமக்கு என்றும் பாதுகாப்பு.

எனவே தான் ஓளவையாரும் “காப்பது விரதம்” எனக் கூறிவைத்தார்கள். எமது ஆன்மாவைக்காப்பது விரதம், உடலைக்காப்பது விரதம், எமது மனம் புலஉணர்வுகளில் ஈடுபடாமல் மனத்தைக் காப்பது, விரதம். மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றையும் காப்பது விரதமாகும்.

விரதம் இருந்து வீடுபெறலாம்

நயினாதீவு

ஸ்ரீ பத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி கோயில
மகா குமபாபிஷேக விழா சிறப்புற வேண்டுவோமாக!

THUSYAS IMPORTER OF FRESH FRUITS

K. SITHTHANANTHAN
PROPRIETOR.

193/1 OLCOTT MAWATHA, COLOMBO - 11
SRI LANKA

(O) 344583, 437295 (R) 590206

FAX. 337995

எமக்கருளும் வீரபத்திரர்

வீரபத்திரர் கோயில் கும்பாபிஷேக மலருக்கு ஒரு சிறப்புச் செய்தியைக் கொடுப்பதில் நாங்கள் இருவரும் பெருமையும், சந்தோஷமும் அடைகின்றோம். எங்களுக்கு இக்காலகட்டத்தில் நிர்வாக சபையில் இடம் கிடைத்தமை வீரபத்திரப் பெருமானின் அறுக்கிரகம் என்றே கருதுகின்றோம். எம்முன்னோர் செய்த திருத்தொண்டே எங்களை இத்தொண்டிற்கு ஆளாக்கியது எனலாம்.

எமது தலைமுறைக்கு முன்னுள்ளவர்களான திரு. ஐயன் தம்பதிகளின் பிள்ளைகளான திருவாளர்கள் நாகப்பா கதிரர், இளையவர், சோமாலை வள்ளி குடும்பங்கள் தனித்தும் ஒருமித்தும் பல திருத்தொண்டுகள் இவ்வாலயத்திற்குச் செய்து வந்ததும் வருவதும் வரலாறாகும். எமது சமூகத்திற்கு அவரின் கடைக்கண் நோக்கு இருப்பது எமது சமூக முன்னேற்றத்தின் மூலம் நாம் யதார்த்தமாக அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இத்தொண்டும் இனிவரும் காலத்திலும் தொடர எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமான் எமக்கருள வேண்டுமென இருகை கூப்பி, சிரம் தாழ்த்தி இறைஞ்சுகின்றோம்.

“எம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

இறை தொண்டில்

க. சண்முகம்

வீ. தங்கராசா

அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்கள்.

நயினாதீவு

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்

கும்பாபிஷேகம் சிறப்புற வேண்டுமென வேண்டி திற்கும்

VANARSONS

**IMPORTERS OF PRINTING PAPER AND BOARDS
AND STATIONERS**

78, MALIBAN STREET,
COLOMBO—11
SRI LANKA.

PHONE:- 335536—335537

FAX:- 074-717964

வீரபத்திரசுவாமி ஓர் அகோர தெய்வம்தான் என்பதற்கு
சான்றாக விளங்கிய
நயினை தம்பகப்பதி ஸ்ரீ வீரபத்திரர் ஆலயம்
நயினை - நாகமணி கோபாலகிருஷ்ணன்
செயலாளர், நயினை திவ்வியஜீவன சங்கம்.

நயினாதீவு ஒரு தெய்வீக அருள் பொழிந்த தெய்வீக அருள் நிறைந்து பெருக்
கெடுத்துப் பாயும் தெய்வீக பூமி என்பது ஆன்மீகவாதிகளாலும் மற்றும்
நாஸ்திகர்களாலும் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று உண்மையாகும்.
தெய்வம் எங்கே இருக்கின்றது என்று விரிவாகக் கூட இத்தலத்தில் கால்
வைத்ததும் அம்பாள் அருள் அலையில் அள்ளித் தன்னை இழந்தவன்
ஆகிவிடுகின்றான். இப்படி தன்னை இழந்தவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் இத்
தலத்தின் மேற்குக் கரையை அண்டிய பகுதியான தம்பகைப்பதியில் கோயில்
கொண்டெழுந்தருள் புரிவதுதான் ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீவீர
பத்திர சுவாமி ஆலயம்.

தம்பகைப்பதி ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி
ஆலயம் என்ற பெயரோடு ஓரளவு அகோரம் தணிந்த ஆலயமாக இன்று
விளங்குகின்றது. அன்று இவ்வாலயம் ஸ்ரீவீரபத்திரர் ஆலயம் என்ற பெய
ரோடு சிறிய ஆலயமாக விளங்கியது. ஆனால் வீரபத்திரர்சுவாமி அகோர
மான முகூர்த்தம் தான்; அகோர தெய்வம்தான் என்று புரணவரலாறுகள்
கூறுவது போன்று அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாக அதற்கோர் உதாரணமாக
இவ்வாலயம் திகழ்ந்தது.

அசுரபரம்பரையை ஒழித்துக்கட்ட முருகப்பெருமானுக்கு படைத்தள
பதியாக சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தீப்பிளம்பாய் பீறிட்
டுப் பாய்ந்து தோன்றியவர்தான் வீரபத்திரர். எந்தை தன்வடிவாயவன் நுதல்
விழியிடையே வந்து தோன்றியே முன்னுற நின்றனன் மாதோர் முந்து வீர
பத்திரன் எனும் திறலுடை முதல்வன் என்கின்றது கந்தபுராணம். முருகப்
பெருமானின் போர்த்தளபதியாக அகோர மூர்த்தியாய் நின்றவர் வீரபத்தி
ரர். போர்த்தளபதியின் கிட்ட எப்படி நெருங்க முடியாதோ அதேபோன்று
எரிப்பிளம்பாக நின்றவர் வீரபத்திரர் சுவாமி. அசுரர் குலத்தை அழிக்கவும்
தக்கன் வேள்வியை சிதைத்து அவன் செருக்கறுத்த பெருமான் வீரபத்திரர்
என்பது புராண வரலாறு.

புராணம் காட்டுகின்ற வீரபத்திர சுவாமியின் அஹோரத்தன்மையான வெளிப்பாட்டின் சின்னமோ என்று எனும் அளவிற்கு நயினை மக்களை பயபக்தியுடன் வழிபட அருள்புரிந்த நயினை தம்பகைப்பதி வீரபத்திர சுவாமியின் அற்புத வரலாறு உணர்த்துகின்றது. எமது மூதாதையரின் வாய்வழி செவிவழிக் கூற்றுப் படி பார்த்தால், சிந்தித்தால் கந்தபுராணம் காட்டுகின்ற வீரபத்திரரின் அஹோர தெய்வீக வெளிப்பாடு இவ்வாலயத்தில் அன்றும் இன்றும் நிதர்சனமாக வெளிப்படுகின்றது. அன்றைய வீரபத்திரர் ஆலயத்தின் மூலலிங்கமாக வாள் தான் வைத்து வழிபடப்பட்டது. வீரவாகு கோயில் என்றும் இளைய பண்டாரம் கோயில் என்றும் இவ்வாலயம் மக்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் பூககராக இளைய பண்டாரம் என்பவர் இருந்த காரணத்தினால் இளையபண்டாரம் கோயில் என்ற காரணப் பெயர் வந்திருக்கலாம். பயபக்தி என்ற சொல்லிற்கு எடுத்துக்காட்டாக இவ்வாலயம் அன்றும் இன்றும் திகழ்கின்றது. இது வீரபத்திர சுவாமியின் அருள் அற்புதத்தின் வெளிப்பாடாகும். கந்த புராணத்தில் வீரபத்திரர் போர்த்தளபதி. அதேபோர்த்தளபதியின் உறைவிடமாகத்தான் இவ்வாலயம் திகழ்ந்திருக்கின்றது. உளத்தூய்மை, புறத்தூய்மை அற்ற மக்கள் மற்றும் இளம் பெண்கள், ஆசுகாரர்கள் இவ்வாலயச் சுற்றாடல் பக்கம் தலைகாட்டுவதில்லை. இக்கட்டுப்பாட்டை மீறிச் சென்ற பலர் அடுத்த நாள் மரணமடைந்ததாகவும் நீண்டநாள் சுகானங்களுக்கு ஆளானதாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாலயத்தின் தல விருட்சம் ஆல், இவ்வாலயின் கீழ் வீரபத்திரப் பெருமான் நண்பகல் 12 மணி மற்றும் சாம வேளைகளில் குருக்கள் போன்ற வேடத்தில் நடமாடுவதை பக்கியில் முதிர்ந்த பெரியவர்கள் கண்டுள்ளனர். இவ்வாலய வீதியில் சிறுவர்களை விளையாட இப்பெரியவர்கள், பெற்றோர்கள் விடுவதில்லை. இரவு ஆறு மணிக்குப்பின் இவ்வாலய வீதிப்பக்கம் யாரும் செல்வதில்லை. இவ்வாலய சுற்றாடல்களில் மக்கள் அன்று அனாவசியமாகச் செல்வதை தவிர்த்து வீரபத்திர சுவாமியை மிகவும் பயபக்தியோடு வழிபட்டு வந்துள்ளனர், இன்றும் இந்தமுறை ஓரளவு பேணப்பட்டு வருகின்றது.

மூலஸ்தான மூலலிங்கமாக வாள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபடப்பட்டதற்குக் காரணம் போர்த்தளபதியான வீரவாகு தேவரின் ஆயுதம் வாள் என்பதால் வாள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாண கந்தபுராண கலாச்சார மரபை இவ்வாலயம் பேணி செயற்பட்டு வந்துள்ளது. பங்குனி உத்தரத்தில் காப்புக் கட்டி கந்தபுராணம் படித்து பயன் சொல்லி வைகாசி விசாகத்தன்று பெரும் பூசையுடன் நிதைவடையும்.

நயினை இரட்டாங்காலி முருகன் ஆலயத்திற்கும் இவ்வாலயத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்து வந்துள்ளது. பெரிய பண்டாரம் என்பவர்

முருகன் ஆலய பூசகராகவும் இளைய பண்டாரம் என்பவர் வீரபத்திரர் ஆலய பூசகராகவும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் சகோதரர்கள் என்பதாலும் இத் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். வீரபத்திரர் ஆலயத்தில் இருந்து ஒரு சோதிவடிவான ஒளிப்பிளம்பொன்று கிளம்பி இரட்டாங்காலி முருகன் ஆலயத்தில் மறைவதும் பின் அவ்வொளிப்பிளம்பு வீரபத்திரர் ஆலயத்தில் சென்று மறைவதாகவும் ஒரு ஐதீகம் உண்டு. நயினாதீவுச் சாமியார் என்ற நயினை முத்துக்குமார சுவாமிகள் ஒருநாள் இரட்டாங்காலி முருகன் ஆலயத்தில் நிஸ்டை கூடி தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அன்று நள்ளிரவில் க. இராமச்சந்திரன் என்பவர் தனது வீட்டில் இருந்து தூக்கத்தைத் துறந்து முருகன் ஆலயம் சென்று முத்துக்குமார சுவாமிகளின் முன் தியானத்தில் ஆழ்கின்றார். தியானத்தில் ஆழ்ந்த இராமச்சந்திரனுக்கு முத்துக்குமார சுவாமிகளின் அருள் உபதேசம் ஞானதீட்சை கிடைக்கின்றது. இந்த இராமச்சந்திரன்தான் நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதியின் நிறுவுனரில் ஒருவராகவும் ஆத்மஜோதியின் சிறப்பாசிரியராகவும் சமீபத்து இல்லறஞானியாகவும் அனைத்துலக ஆத்மீக ஞானிகளில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்த சைவப்பெரியார் இல்லறஞானி க. இராமச்சந்திராவாகும். எனவே வீரபத்திரசுவாமியின் அருள் பிரவாக அலை அனைத்துலகிலும் விரைவில் அருள்ஒளி பரப்பி நிற்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. அம்பாள் கன்னிவாழை வெட்ட இவ்வாலயத்தை வீதி வலம் வரும்பொழுது எம்முன்னே விபரிக்க முடியாத தெய்வீக உந்துசக்தி கிளர்ந்தெழுவதை உணரலாம்.

வேண்டினார்க்கு வேண்டுவன நல்கும் வீரவாகுதேவர்

ஸ்ரீ வீரபத்திரரைக் குலதெய்வமாகக் கொண்ட அடியான்

கு. சாந்தலிங்கம்

(இளைப்பாறிய அதிபர்)

நயினாதீவு தம்பகைப்பதியில் பல்லாண்டு காலமாகக் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீபத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீவீரபத்திரர் ஆலய மஹாகும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு வீரபத்திரரின் சிறப்புப் பற்றிச் சில சொற்கள் எழுதுவதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

வீரபத்திரரின் ஆயத்துக்கும் எமது குடும்பத்துக்கும் ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் சென்ற இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலம்வரை நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. நயினாதீவில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் ஆலயங்களில் பயங்கரமான தெய்வங்களாகவும், வேண்டினார்க்கு வேண்டுவன ஈயும் தெய்வங்களுள்ள கோயில்களாகவும் வீரபத்திரர் கோயிலும், பிடாரி அம்மன் கோயிலும் விளங்கின. அவற்றுள் வீரபத்திரர் ஆலயம் தனித் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் குடிமக்கள் சூழப்பெற்ற சூழலில் சைவமணம் கமழும் சைவர்கள் தினமும் தளினை வழிபட அவர்களுக்கெல்லாம் தனது திருவருளை வேண்டியாங்கு அளித்துக் கொண்டும் விளங்கியவர் எமது குலதெய்வமாகிய வீரபத்திரர். இன்று அந்நிலை சிறிது அருகியுள்ளதாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

வீரபத்திரரின் மகிமை பற்றிச் சில கருத்துக்களை நான் குறிப்பிடும் போது எனது தந்தையாரோடு சிறுவனாக நான் வீரபத்திரரின் தரிசனத்துக்குச் சென்றுவந்த காலத்தில் கண்ட காட்சிகள் பசுமரத்தாணி போல் எனது நெஞ்சில் பதிந்து அவற்றைக் குறிப்பிடுவதில் பெருமை அடைவதோடு அத்தகைய ஓர் எதிர்காலமே சைவ மக்களாகிய எமக்கு இப்பொழுதும், எதிர்காலத்திலும் வரவேண்டுமென்றும் ஆசைப்படுகின்றேன்.

அம்பாள் ஆலயத்துக்குப் பூசைக்காக நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, கொடிப்பூ, கோட்டுப்பூ ஆகியன நிறைந்த அழகிய பூந்தோட்டம் ஆலயத்தின் தென்புறத்தில் அமையப்பெற்று அப்பூஞ்சோலையில் இருந்து இயல்பாகவே வரும் நறுமணம் அடியார்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்ள வைத்தமை நயினாதீவில் அமைந்துள்ள எந்த ஆலயத்திலும் இல்லாத ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்.

பண்டைய சைவமக்களதும், சைவநெறியினதும் பண்பாட்டுக் கலாசாரங்களைப் பிரதி பவிக்கும் வகையில் பல்வகைப் புராணபடனவாசிப்பும், பயன்சொல்லலும் வீரபத்திரர் ஆலயத்தைத் தவிர வேறு எந்த ஆலயத்திலும் இன்றுவரை யான் கண்டதில்லை. பங்குனி உத்தரத்தன்று கும்பம் வைத்து கந்தபுராணவாசிப்பும் பயன் சொல்லலும் ஆரம் பிதீதால் வைகாசி விசாகம் வரை தினமும் அந்நிகழ்வு நடந்து கொண்டே இருக்கும். அக்கால எல்லையில் சிவசின்னங்கள் அணியப்பெற்ற புராண படன வாசிப்பிலும் பயன் சொல்லலிலும் வல்லவர்களான திருவாளர்கள் கா. கந்தையாபிள்ளை, வ. முருகேசு பிள்ளை, த. அயிர்தலிங்கம், ப. கந்தசாமி, வீ. மாணிக்கம், கா. ஆறுமுகம், தி. சுப்பையா ஆகியோரது தரிசனமும், சைவநெறி தவறாது பயன் கேட்கும் அடியார்களது தரிசனமும் ஆலயத்துக்குச் செல்லும் எச்சமயத்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்களை சைவ நெறிக்கு சர்க்கும் தன்மை உடையதாக விளங்கியது. கந்தபுராண வாசிப்பு முடிவடையும்

வைகாசிவிசாக தினத்தன்று நயினாதீவிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் மகேஸ்வர பூஜை செய்து அன்னதானம் வழங்கியதோடு நயினாதீவில் வசித்த மக்களின் குடி எண்ணி ஒரு குடியும் தவறாது இரண்டு நாட்களுக்குக் குறையாமல் சாப்பிடக்கூடிய வகையில் அன்னம் வழங்கிக் குடிமக்களை ஓங்கிய பெருமைக்குரியது வீரபத்திரர் ஆலயம் என்றால் மறுப்ப தற்கில்லை.

இத்தகைய தலிச்சிறப்பு வாய்ந்த வீரபத்திரர் ஆலயத்தில் தற்பொழுது நடைபெற வுள்ள மகாகும்பாபிஷேகம் நான்காணும் நான்காவது மகாகும்பாபிஷேகம் ஆகும். வீரபத்திரர் ஆலயம் முற்காலத்தில் கற்பக்கிரகத்தில் வேல்மாத்திரம் அமையப்பெற்ற தனி ஆலயமாகவே விளங்கி வந்துள்ளது. தற்பொழுது பல ஆண்டுகளாகக் காலத்துக்குக் காலம் பரிபாவணம் செய்தவரும் அறங்காவலர் சபையின் அரும்பெரு முயற்சிகளால் ஆலயத்தில் விநாயகர், முருகன், வைரவர், சண்டேஸ்வரர், தட்சணாமூர்த்தி ஆகியோரைப் பரிவார மூர்த்திகளாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு தனித்தனி ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற இருப்பதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைவதோடு இத்தெய்வத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் வீரபத்திரப் பெருமானின் திருவருள்கிடைக்கல் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வீரபத்திரர் வேண்டியவர்க்கு வேண்டுவன ஈயும் வள்ளல் பெருமான் ஆனால் அல்லாதன செய்வோரை உடன்தண்டிக்கும் வல்லமையுடையவர் என்பதனை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. முற்காலத்தில் பருவமடைந்த மங்கையர், கர்ப்பிணித்தாய்மார் மதுபானம் அருந்துவோர், மாமிசம் கொண்டு செல்வோர் ஆலய வீதிகளில் உலாவினால் அவர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாகத் தண்டனைகள் வழங்கியவர் வீரபத்திரர். நான் அறிந்த முதலாவது கும்பாபிஷேகத்தின் போது கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்திய பிரதம குருவின் முதற்பார்வையில் பட்ட கர்ப்பிணித்தாய் எட்டாம் நாள் கர்ப்பினியாகவே இறந்தது அவரது தண்டனையேயாகும்.

எனவே சைவமக்களாகிய நாம் அனைவரும் ஆசார சீலர்களாக வீரபத்திரரை வழிபட்டால் இன்றும் அவ்வள்ளல் பெருமான் எமக்கு வேண்டுவனவற்றை வேண்டியாங்கு ஈவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இன்று நடைபெறவுள்ள மகாகும்பாபிஷேகமானது பண்டு தொட்டு ஆலயத்தின் பூசைக்குருத்துடைய பரம்பரையிலுள்ள பிரதிஷ்டா பூஷணம், கிரியாகால கலாபமணி சிவஸ்ரீ சாம்பேஸ்வர மகேஸ்வரக் குருக்களின் தலைமையில் நடைபெறுவதையிட்டு மனநிறைவு கொள்ளும் அதேவேளை எதிர்காலத்தில் வீரபத்திரரின் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் ஆகம விதிப்படி நடைபெற ஆவன செய்ய வேண்டும் என விநயமாகக் குருக்கள் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய பொலிவுடன் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் வீரபத்திரர், குடிமக்களுக்கும், ஆலயத்தை அறநெறிதவறாது நடாத்தியும் அறங்காவலர் சபையினருக்கும், கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நடாத்த இருக்கின்ற குருமாருக்கும் தனது இன்னருளைக் கொடுத்து இரட்சிப்பாராக,

வீரபத்திரனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்ட அடியான்

நயினாதீவு

தம்பகைப்பதியுறை ஸ்ரீபத்திரகாளி சமேத ஸ்ரீவீரபத்திர சுவாமி மேல் பாடப்பெற்ற

திருவூஞ்சல் பா

தக்கனூறு மாணவத்தின் தகாத யாகம்
தகர்த்தொழிந்த தேவர்கட்குத் தண்டம் செய்ய
முக்கிளைவெஞ் சூலம்வில் தண்டு பீலி
முனைகுலிசம் தோமரம்வண் திகிரி வாள்வேல்
அக்கணமே யேந்தியந்தி வான்போன் மேனி
யழகனாய் வந்தவனே அண்பர் போற்றித்
திக்குநிறை நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்

முந்துமறை யொருநான்கும் தூண்களாக
முழங்குசிவா கமங்களெலாம் நாண்களாக
வந்தபெருந் தத்துவங்கள் விட்டமாக
வழங்குபுரா ணங்கள்பரி வட்டமாக
தந்ததிரு முறையாவும் மாலையாக
சாற்றுகலை யெண்ணெட்டும் சோலையாக
சிந்தைகுளிர் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

சந்திரனும் சூரியனும் குடைகள் தாங்க
சலபதியும் தனபதியும் கவரி வாங்க
நந்திமுக லமரர்குழாம் விருது காவ
நாரணனும் நான்முகனும் மலர்கள் தூவ
கந்தனுடன் கணநாதன் வடந்தொட்டாட்ட
கெளரியொடு கைலேசன் கமழ்தார் சூட்ட
செந்தமிழ்வாழ் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

கருமாற்றும் நாகபூ ஷணிக்கு மேல்பால்
களைமாற்றும் ஆலமரச் சோலை தன்னில்
வருமாற்றல் வீரவா கெனவே தோன்றி
வரமாற்றும் தயாநிதியாய் நின்று தேவா
பெருமாற்றற் பத்திரமா காளி யம்மை
பொலிவாற்றும் இடப்பாகம் பொருந்த வந்து
திருநீற்று நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

தாராரும் தனிச்சுடரே தவக் கொழுந்தே
 சச்சிதா வந்தமே தரும ரூபா
 பேராரும் வேள்வியெலாம் கவர்ந்த கோவே
 பேணுவார்க் கொருதுணைவா மிடிகடிந்து
 பாராரும் சுகம்கொடுக்கும் பரம நாதா
 பண்முழுவ மதீரநட மாடும் பாதா
 தேராரும் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
 சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

பரனை அவமதித்தவரைச் செறுத்தாய் நினைப
 பணிதமிழர் படுத்துயரும் தீர்ப்பாய் ஐயா
 கரவுடைய வசுரர்குல மழிக்க வந்த
 கதிர்வடிவேல் முருகனுக்கு மூத்த சேயே
 வரமுதவு வீரபத் தீரமா காளி
 வயசிங்கக் கொலுவிருக்க வளரிலங்கைச்
 சிரமெனும்பொன் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
 சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

வரையேறு புயமாட மகுடமாட
 வடிவேறு குழையாட வதன மாட
 வீரையேறு சடையாட வெண்ணூலாட
 விண்ணேறு மாயுதமும் கரமு மாட
 நிரையேறு கழலாட புலித்தோலாட
 நீதேறு செம்மேனி யாட வாரித்
 திரையேறு நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
 சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

சங்கரனார் ஆட உமா சக்தி யாட
 தந்திமுக னாடவே லழகன் ஆட
 பங்கயனும் நாரணனும் ஆடச்சூலம்
 பயில்கின்ற வைரவனார் கூட்டமாட
 தங்குநவ சக்திசூழா மாடச் சைவ
 தத்துவமா மட்சரத்தி லாடும் செல்வா
 செங்கமல நயினைதம்ப கத்த மர்ந்த
 சிவவீர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

முத்திதரும் முன்னவனே யாடருஞ்சல்
முதுவேத மன்னவனே யாடருஞ்சல்
நித்தவின்பம் தருபவனே யாடருஞ்சல்
நினைத்தவர்முன் வருபவனே யாடருஞ்சல்
பத்திரகா ளியின்கணவா ஆடருஞ்சல்
பான்மைதரும் எண்குணவா ஆடருஞ்சல்
சித்திதரும் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
சிவளிர பத்திரரே யாடருஞ்சல்.

வாழி

ஊழிமலி சிறுநீறும் மணியும்வாழி
உணர்சுருதி வாழிதிரு முறைகள்வாழி
வாழையடி வாழையெனும் மரபினின்ற
மாண்புதரு மந்தணரும் பசுவும்வாழி
சூழமடி யார்கூட்டம் பெருகிவாழி
ககந்தசிவ மணங்கமழும் பண்புவாழி
ஆழிதொழும் நயினைதம்ப கத்தமர்ந்த
அருள்வீர பத்திரர்தாள் வாழி வாழி!

ஆடகம்

அருட்கவி ச. விநாசித்தம்பி அவர்கள்

“ பணி செய்வோம் ”

நயினாதீவு தம்பகைப்பதி ஸ்ரீ வீரபத்திரகாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமியின் அறங்காவலர் சபையில் சில ஆண்டுகளாக அடியேனால் சில பணிகள் செய்யத் திருவருள் கூட்டி நின்றது

எமது நிர்வாக சபையினரின் காலத்தில் இக்கும்பாபிஷேகம் இன்று இனிது நிறைவேறுவது திருவருட் சத்தியாகும்.

பாரிய திருப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, இக்கும்பாபிஷேகம் இனிது நிறைவு எய்த உழைத்த நயினைப் பொதுமக்கள்; வெளிநாடுகளில் தொழில் செய்யும் எம்மவர் அனைவருக்கும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிகள் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அருள வேண்டுவதுடன்—

இச்சிறப்பு மலர் வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும், கும்பாபிஷேக சிவாச்சாரியார் குழாத்திற்கும், எமது ஏனைய அறங்காவலர் சபையினருக்கும் என் உள்ளம் நிறைந்த அன்பையும் நன்றியையும் மீண்டும் தெரிவிப்பதுடன்; திருத்தொண்டுகள் இன்னும் தொடர, “ எம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே ” என்று கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

“ ஏகம் சத் ” இருக்குவேத சுலோகம்
“ சத்தியம் ஏக ஜெயதே ”
“ தசத் தோமா ஜோதிஸ்கமைய ” ...
“ஓம் பூர் புவஸ்ஸுவக தத்சவிதுர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோபோன ப்ரசோதயாத்” - காயத்திரி மந்திரம்

ஓம் சாந்தி

அன்பன்

ந. லோகநாதன்,

செயலாளர்,

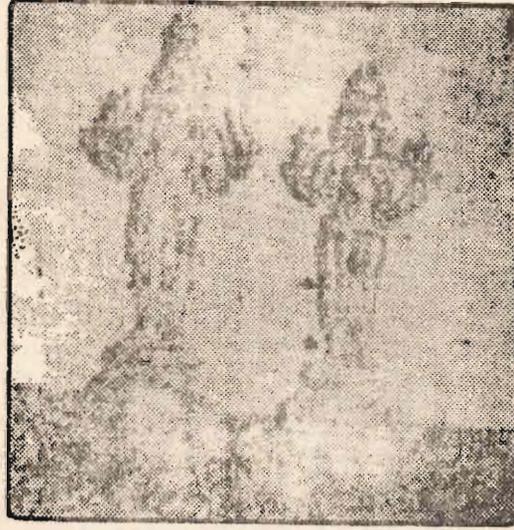
ஸ்ரீ பத்திரகாள் சமேத ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி

தேவஸ்தானம்.

நயினாதீவு.

நயினாதீவு
ஸ்ரீ வீரபத்திரர் சுவாமி கோயில்
கும்பாபிஷேகம் சிறப்புற விழையும்

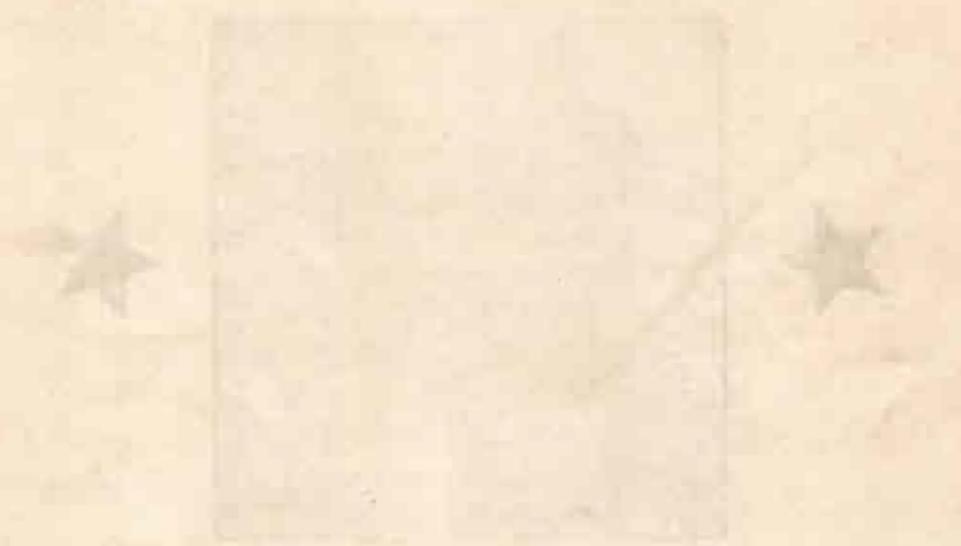

RAJAN AGENCY

GENERAL MERCHANTS AND COMMISSION AGENTS
WHOLESALE DEALERS IN RICE AND CEYLON PRODUCE

189, 5th CROSS STREET,
COLOMBO-11

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

GENERAL BRITISH AND COMMONWEALTH STUDY
COLLEGE LIBRARY IN THE ANN ARBOR CAMPUS

1950

எம் குல தெய்வம்

ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானின்

அருள் அனைவருக்கும் கிட்டுவதாக!

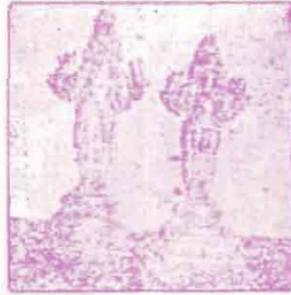
அஜந்தா ஹோட்டல் லிமிட்டெட்

135, ஒல்கோட் மாவத்தை
கொழும்பு - 11

T. P 328089 332617

உரிமையாளர்: மு. க. பொன்னம்பலம்

இக் கும்பாபிஷேகத் திருநாளில்
ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் சமேத
ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பெருமானின்
திருவருள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதாக!

THIRUPPATHY JEWELLERS
GOLD CITY COMPLEX

23/15 SEA STREET,
COLOMBO - 11

PHONE:- 345673-